

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

**DECYZJA NR 2/2004 WSPÓLNEGO KOMITETU WETERYNARYJNEGO, UTWORZONEGO NA
PODSTAWIE UMOWY MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A KONFEDERACJĄ
SZWAJCARSKĄ W SPRAWIE HANDLU PRODUKTAMI ROLNYMI**

z dnia 9 grudnia 2004 r.

zmieniająca dodatki 1, 2, 3, 4, 5, 6 oraz 11 do załącznika 11 Umowy

(2005/22/WE)

KOMITET,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie handlu produktami rolnymi (zwaną dalej „Umową rolniczą”), w szczególności jej art. 19 ust. 3 załącznika 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa rolnicza weszła w życie dnia 1 czerwca 2002 r.
- (2) Dodatki 1, 2, 3, 4, 5, 6 oraz 11 do załącznika 11 Umowy rolniczej zostały po raz pierwszy zmienione decyzją Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego nr 2/2003, utworzonego na podstawie Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie handlu produktami rolnymi z dnia 25 listopada 2003 r., zmieniającą dodatki 1, 2, 3, 4, 5, 6 oraz 11 do załącznika 11 Umowy⁽¹⁾. W sposób ogólny decyzja ta uwzględnia prawodawstwo obowiązujące w dniu 31 grudnia 2002 r. W szczególnym przypadku gąbczastej encefalopatii bydła decyzja ta uwzględnia prawodawstwo obowiązujące w dniu 11 lipca 2003 r.
- (3) Dodatek 5 do załącznika 11 Umowy rolniczej został zmieniony po raz drugi decyzją nr 1/2004 Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, utworzonego na podstawie Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie handlu produktami rolnymi, zmieniającą dodatek 5 do załącznika 11 Umowy⁽²⁾.
- (4) Należy wprowadzić zmiany w dodatkach 1, 2, 3, 4, 5, 6 oraz 11 do załącznika 11 Umowy rolniczej, w celu uwzględnienia zmian w prawodawstwie wspólnotowym i szwajcarskim obowiązujących w dniu 26 lipca 2004 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 28.1.2004, str. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 30.4.2004, str. 116.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym dodatki 1, 2, 3, 4, 5, 6 oraz 11 do załącznika 11 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie handlu produktami rolnymi zastępuje się dodatkami znajdującymi się w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję, sporządzoną w dwóch egzemplarzach, podpisują współprzewodniczący lub inne osoby upoważnione do działania w imieniu stron.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna od dnia złożenia ostatniego podpisu.

Podpisano w Bazylei, dnia 9 grudnia 2004 r.

*Przewodniczący delegacji
Konfederacji Szwajcarskiej
Hans WYSS*

*Przewodniczący delegacji
Wspólnoty Europejskiej
Jaana HUSU-KALLIO*

ZAŁĄCZNIK

„DODATEK 1

ŚRODKI ZWALCZANIA/ZGŁASZANIA CHOROÓB ZWIERZĄT

I. PRYSZCZYCA

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
Dyrektywa Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylająca dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 84/531/EWG i 91/665/EWG i zmieniająca dyrektywę 92/46/EWG (Dz.U. L 306 z 22.11.2003, str. 1)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ustawa o epizootiach (LFE) z dnia 1 lipca 1966 r., ostatnio zmieniona 20 czerwca 2003 r. (RS 916.40), w szczególności jej art. 1, 1a i 9a (środki przeciw silnie zaraźliwym epizootiom, cele kontroli) i 57 (przepisy wykonawcze o charakterze technicznym, współpraca międzynarodowa) 2. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności jego art. 2 (silnie zaraźliwe epizootie) i 49 (manipulowanie mikroorganizmami patogennymi dla zwierząt), 73 i 74 (czyszczenie i dezynfekcja), od 77 do 98 (wspólne przepisy dotyczące silnie zaraźliwych epizootii), od 99 do 103 (szczególne środki zwalczania pryszczycy) 3. Zarządzenie z dnia 14 czerwca 1999 r. o organizacji Département fédéral de l'économie, ostatnio zmienione 5 grudnia 2003 r. (RS 172.216.1), w szczególności jego art. 8 (laboratoria referencyjne, rejestrowanie, kontrola i dostarczanie szczepionki przeciwko pryszczycy)

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

1. Komisja i Office vétérinaire fédéral zgłaszają zamiar zastosowania szczepienia interwencyjnego. W wypadkach szczególnego zagrożenia zgłoszenie takie może zawierać podjęcie stosownej decyzji wraz z zasadami i procedurami jej wdrażania. We wszystkich przypadkach konsultacje odbywają się w jak najkrótszym terminie w ramach Wspólnej Komisji Weterynaryjnej.
2. Stosownie do art. 97 zarządzenia o epizootiach Szwajcaria sporządziła plan działania w sytuacjach alarmowych. Procedury wykonania tego planu są przewidziane w przepisie wykonawczym o charakterze technicznym nr 95/65, wydanym przez Office vétérinaire fédéral.
3. Wspólnym laboratorium referencyjnym do identyfikacji wirusa pryszczycy jest: The Institute for Animal Health Pirbright Laboratory, England. Szwajcaria ponosi koszty, wynikające z działań prowadzonych przez laboratorium w wykonywaniu swoich funkcji. Funkcje i zadania tego laboratorium są przewidziane w załączniku XVI do dyrektywy 2003/85/WE.

II. **KLASYCZNY POMÓR ŚWIŃ**A. **Prawodawstwo**

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
<p>Dyrektywa Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz.U. L 316 z 1.12.2001, str. 5), ostatnio zmieniona Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej — załącznik II: Lista przewidziana w art. 20 Aktu Przystąpienia — 6. Rolnictwo — B. Prawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne — I. Prawodawstwo weterynaryjne (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 381)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ustawa o epizootiach (LFE) z dnia 1 lipca 1966 r., ostatnio zmieniona 20 czerwca 2003 r. (RS 916.40), w szczególności jej art. 1, 1a i 9a (środki przeciw silnie zaraźliwym epizootiom, cele walki) i 57 (przepisy wykonawcze o charakterze technicznym, współpraca międzynarodowa) 2. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., zmienione ostatnio 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności jego art. 2 (silnie zaraźliwe epizootie), od 40 do 47 (usuwanie i wykorzystywanie odpadów), 49 (manipulowanie mikroorganizmami patogennymi dla zwierząt), 73 i 74 (czyszczenie i dezynfekcja), od 77 do 98 (wspólne przepisy dotyczące silnie zaraźliwych epizootii), od 116 do 121 (stwierdzenie pomoru świń podczas uboju, szczególne środki zwalczania klasycznego pomoru świń) 3. Zarządzenie z dnia 14 czerwca 1999 r. o organizacji Département fédéral de l'économie, ostatnio zmienione 5 grudnia 2003 r. (RS 172.216.1), w szczególności jego art. 8 (laboratorium referencyjne) 4. Zarządzenie z dnia 23 czerwca 2004 r. dotyczące eliminacji ubocznych produktów zwierzęcych (OESPA), (RS 916.441.22)

B. **Szczególne zasady i procedury wdrażania**

1. Komisja i Office vétérinaire fédéral zgłaszają zamiar zastosowania szczepienia interwencyjnego. Konsultacje odbywają się w możliwie najkrótszych terminach w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.
2. Jeżeli okaże się to konieczne, stosownie do art. 117 ust. 5 zarządzenia o epizootiach, Office vétérinaire fédéral wyda przepisy wykonawcze o charakterze technicznym dotyczące znakowania i przetwarzania mięsa pochodzącego ze stref ochronnych i nadzorowanych.
3. Stosownie do art. 121 zarządzenia o epizootiach Szwajcaria zobowiązuje się do wdrożenia planu usunięcia klasycznego pomoru świń u świń dzikich zgodnie z art. 15 i 16 dyrektywy 2001/89/WE. Konsultacje odbywają się w możliwie najkrótszych terminach w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.
4. Stosownie do art. 97 zarządzenia o epizootiach Szwajcaria sporządziła plan działania w sytuacjach alarmowych. Procedury przeprowadzania tego planu są przewidziane w przepisie wykonawczym o charakterze technicznym nr 95/65, wydanym przez Federalny Urząd Weterynaryjny.
5. Przeprowadzenie kontroli na miejscu odbywa się pod nadzorem Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, zgodnie w szczególności z art. 21 dyrektywy 2001/89/WE oraz art. 57 ustawy o epizootiach.
6. Jeżeli okaże się to konieczne, stosownie do art. 89 ust. 2 zarządzenia o epizootiach Office vétérinaire fédéral wyda przepisy wykonawcze o charakterze technicznym dotyczące kontroli serologicznej świń w strefach ochronnych i nadzorowanych zgodnie z załącznikiem IV do decyzji 2002/106/WE (Dz.U. L 39 z 9.2.2002, str. 71).
7. Wspólnym laboratorium referencyjnym dla klasycznego pomoru świń jest: Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule Hannover, Bünteweg 17, D-30559, Hannover. Szwajcaria ponosi koszty, wynikające z działań prowadzonych przez laboratorium w wykonywaniu swoich funkcji. Funkcje i zadania tego laboratorium są określone w załączniku IV do dyrektywy 2001/89/WE.

III. AFRYKAŃSKI POMÓR KONI

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
<p>Dyrektywa 92/35/EWG z dnia 29 kwietnia 1992 r. ustanawiająca zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni (Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 19), ostatnio zmieniona Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej — załącznik II: Lista przewidziana w art. 20 Aktu Przystąpienia — 6. Rolnictwo — B. Prawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne — I. Prawodawstwo weterynaryjne (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 381)</p>	<p>1. Ustawa o epizootiach (LFE) z dnia 1 lipca 1966 r., ostatnio zmieniona 20 czerwca 2003 r. (RS 916.40), w szczególności jej art. 1, 1a i 9a (środki przeciw silnie zaraźliwym epizootiom, cele walki) i 57 (przepisy wykonawcze o charakterze technicznym, współpraca międzynarodowa)</p> <p>2. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności jego art. 2 (silnie zaraźliwe epizootie), 49 (manipulowanie mikroorganizmami patogennymi dla zwierząt), 73 i 74 (czyszczenie i dezynfekcja) oraz od 77 do 98 (wspólne przepisy dotyczące silnie zaraźliwych epizootii) oraz od 112 do 115 (szczególne środki dotyczące zwalczania afrykańskiego pomoru koni)</p> <p>3. Zarządzenie z dnia 14 czerwca 1999 r. o organizacji Département fédéral de l'économie, ostatnio zmienione 5 grudnia 2003 r. (RS 172.216.1), w szczególności jego art. 8 (laboratorium referencyjne)</p>

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

1. W przypadku gdyby doszło w Szwajcarii do epizootii o szczególnie groźnym charakterze, Wspólny Komitet Weterynaryjny zbierze się w celu zbadania sytuacji. W zależności od wyników badań właściwe władze szwajcarskie podejmują konieczne środki.
2. Wspólnym laboratorium referencyjnym dla afrykańskiego pomoru koni jest: Laboratorio de Sanidad y Producción Animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Madrid, España. Szwajcaria ponosi koszty, wynikające z działań prowadzonych przez laboratorium w wykonywaniu swoich funkcji. Funkcje i zadania tego laboratorium są przewidziane w załączniku III do dyrektywy 92/35/EWG.
3. Za przeprowadzenie kontroli na miejscu odpowiedzialny jest Wspólny Komitet Weterynaryjny, zgodnie w szczególności z art. 16 dyrektywy 92/35/EWG oraz art. 57 ustawy o epizootiach.
4. Stosownie do art. 97 zarządzenia o epizootiach Szwajcaria dysponuje planem interwencyjnym. Procedury wykonania tego planu są przewidziane w przepisie wykonawczym o charakterze technicznym nr 95/65, wydanym przez Office vétérinaire fédéral.

IV. **PTASIA GRYPA**A. **Prawodawstwo**

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
<p>Dyrektywa 92/40/EWG Rady z dnia 19 maja 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania ptasiej grypy (Dz.U. L 167 z 22.6.1992, str. 1), ostatnio zmieniona Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej — Załącznik II: Lista przewidziana w art. 20 Aktu Przystąpienia — 6. Rolnictwo — B. Prawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne — I. Prawodawstwo weterynaryjne (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 381)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ustawa o epizootiach (LFE) z dnia 1 lipca 1966 r., ostatnio zmieniona 20 czerwca 2003 r. (RS 916.40), w szczególności jej art. 1, 1a i 9a (środki przeciwko szczególnie zaraźliwym epizootiom, cele walki) oraz 57 (przepisy wykonawcze o charakterze technicznym, współpraca międzynarodowa) 2. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności jego art. 2 (wysokie zaraźliwe epizootie), 49 (manipulacja mikroorganizmami patogennymi dla zwierząt), 73 i 74 (czyszczenie i dezynfekcja), od 77 do 98 (przepisy wspólne dotyczące szczególnie zaraźliwych epizootii), od 122 do 125 (szczególnie środki dotyczące ptasiej grypy) 3. Zarządzenie z dnia 14 czerwca 1999 r. o organizacji Département fédéral de l'économie, ostatnio zmienione 5 grudnia 2003 r. (RS 172.216.1), w szczególności jego art. 8 (laboratorium referencyjne)

B. **Szczególne zasady i procedury wdrażania**

1. Wspólnym laboratorium referencyjnym dla grypy drobiu jest: Central Veterinary Laboratory, New Haw, Weybridge, Surrey KT15 3NB, United Kingdom. Szwajcaria ponosi koszty, wynikające z działań prowadzonych przez laboratorium w wykonywaniu swoich funkcji. Funkcje i zadania tego laboratorium są przewidziane w załączniku V do dyrektywy 92/40/EWG.
2. Stosownie do art. 97 zarządzenia o epizootiach Szwajcaria sporządziła plan działania w sytuacjach alarmowych. Procedury wykonania tego planu są przewidziane w przepisie wykonawczym o charakterze technicznym nr 95/65, wydanym przez Office vétérinaire fédéral.
3. Za przeprowadzanie kontroli na miejscu odpowiedzialny jest Wspólny Komitet Weterynaryjny, zgodnie w szczególności z art. 18 dyrektywy 92/40/EWG oraz art. 57 ustawy o epizootiach.

V. RZEKOMY POMÓR DROBIU

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
<p>Dyrektywa Rady 92/66/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania rzekomego pomoru drobiu (Dz.U. L 260 z 5.9.1992, str. 1), ostatnio zmieniona Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej — Załącznik II: Lista przewidziana w art. 20 Aktu Przystąpienia — 6. Rolnictwo — B. Prawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne — I. Prawodawstwo weterynaryjne (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 381)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ustawa o epizootiach (LFE) z dnia 1 lipca 1966 r., ostatnio zmieniona 20 czerwca 2003 r. (RS 916.40), w szczególności jej art. 1, 1a i 9a (środki przeciwko szczególnie zaraźliwym epizootiom, cele walki) oraz 57 (przepisy wykonawcze o charakterze technicznym, współpraca międzynarodowa) 2. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności jego art. 2 (wysoco zaraźliwe epizootie), od 40 do 47 (usuwanie i wykorzystywanie odpadów), 49 (manipulacja mikroorganizmami patogennymi dla zwierząt), 73 i 74 (czyszczenie i dezynfekcja), od 77 do 98 (wspólne dyspozycje dotyczące szczególnie zaraźliwych epizootii), od 122 do 125 (szczególnie środki dotyczące rzekomego pomoru drobiu) 3. Zarządzenie z 14 czerwca 1999 r. o organizacji Département fédéral de l'économie, ostatnio zmienione 5 grudnia 2003 r. (RS 172.216.1), w szczególności art. 8 (laboratorium referencyjne) 4. Instrukcja (przepisy wykonawcze o charakterze technicznym) Federalnego Urzędu Weterynaryjnego z dnia 20 czerwca 1989 r. dotycząca zwalczania paramyksowirusy gołębi [Bull. Off. Vét. Féd. 90(13) str. 113 (szczepienia itp.)] 5. Zarządzenie z dnia 23 czerwca 2004 r. dotyczące eliminacji ubocznych produktów zwierzęcych (OESPA), (RS 916.441.22)

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

1. Wspólnym laboratorium referencyjnym dla rzekomego pomoru drobiu jest: Central Veterinary Laboratory, New Haw, Weybridge, Surrey KT15 3NB, United Kingdom. Szwajcaria ponosi koszty, wynikające z działań prowadzonych przez laboratorium w wykonywaniu swoich funkcji. Funkcje i zadania tego laboratorium są przewidziane w załączniku V do dyrektywy 92/66/EWG.
2. Stosownie do art. 97 zarządzenia o epizootiach Szwajcaria sporządziła plan działania w sytuacjach alarmowych. Procedury wykonania tego planu są przewidziane w przepisie wykonawczym o charakterze technicznym nr 95/65, wydanego przez Office vétérinaire fédéral.
3. Za informacje przewidziane w art. 17 i 19 dyrektywy 92/66/EWG odpowiedzialny jest Wspólny Komitet Weterynaryjny.
4. Za przeprowadzenie kontroli na miejscu odpowiedzialny jest Wspólny Komitet Weterynaryjny, zgodnie w szczególności z art. 22 dyrektywy 92/66/EWG oraz art. 57 ustawy o epizootiach.

VI. **CHOROBY RYB**A. **Prawodawstwo**

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
Dyrektywa 93/53/EWG Rady z dnia 24 czerwca 1993 r. wprowadzająca minimalne środki wspólnotowe zwalczania niektórych chorób ryb (Dz.U. L 175 z 19.7.1993, str. 23), ostatnio zmieniona Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej — Załącznik II: Lista przewidziana w art. 20 Aktu Przystąpienia — 6. Rolnictwo — B. Prawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne — I. Prawodawstwo weterynaryjne (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 381)	1. Ustawa o epizootiach (LFE) z dnia 1 lipca 1966 r., ostatnio zmieniona 20 czerwca 2003 r. (RS 916.40), w szczególności jej art. 1, 1a i 9a (środki przeciwko szczególnie zaraźliwym epizootiom, cele walki) oraz 57 (przepisy wykonawcze o charakterze technicznym, współpraca międzynarodowa) 2. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności jego art. 3 i 4 (wymienione epizootie), 61 (obowiązki nabywających prawa do połowu i organów odpowiadających za nadzór połowu), od 62 do 76 (ogólne środki walki), od 275 do 290 (szczególne środki dotyczące chorób ryb, laboratoria diagnostyczne)

B. **Szczególne zasady i procedury wdrażania**

1. Obecnie hodowla łososia nie jest dozwolona, a gatunek ten nie występuje w Szwajcarii. Anemia zakaźna łososia została przez Szwajcarię zaklasyfikowana jako choroba podlegająca zwalczaniu stosownie do zmiany I do zarządzenia o epizootiach (OFE) z 28 marca 2001 r. (RO 2001.1337). Sytuacja zostanie ponownie rozpatrzona w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego w rok po wejściu w życie niniejszego załącznika.
2. Obecnie hodowla ostryg płaskich nie jest prowadzona w Szwajcarii. W przypadku pojawienia się bonamiozy lub marteilozy Office vétérinaire fédéral zobowiązuje się do podjęcia koniecznych środków interwencyjnych zgodnych z przepisami wspólnotowymi na podstawie art. 57 ustawy o epizootiach.
3. W przypadkach przewidzianych w art. 7 dyrektywy 93/53/EWG informacje przedkłada się Wspólnemu Komitetowi Weterynaryjnemu.
4. Wspólnym laboratorium referencyjnym dla chorób ryb jest: Statens Veterinære Serumlaboratorium, Landbrugsministeriet, Høngøvej 2, 8200 Århus, Danmark. Szwajcaria ponosi koszty, wynikające z działań prowadzonych przez laboratorium w wykonywaniu swoich funkcji. Funkcje i zadania tego laboratorium są przewidziane w załączniku C dyrektywy 93/53/EWG.
5. Stosownie do art. 97 zarządzenia o epizootiach Szwajcaria sporządziła plan działania w sytuacjach alarmowych. Procedury wykonania tego planu są przewidziane w przepisie wykonawczym o charakterze technicznym nr 95/65 wydanym przez Office vétérinaire fédéral.
6. Za przeprowadzanie kontroli na miejscu odpowiedzialny jest Wspólny Komitet Weterynaryjny, zgodnie w szczególności z art. 16 dyrektywy 93/53/EWG oraz art. 57 ustawy o epizootiach.

VII. GĄBCZASTA ENCEFALOPATIA BYDŁA

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
<p>Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 876/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. aktualizującym załącznik VIII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do handlu reprodukcyjnych lub hodowlanych owiec i kóz (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 52)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zarządzenie z dnia 27 maja 1981 r. o ochronie zwierząt (OPAn), ostatnio zmienione 27 czerwca 2001 r. (RS 455.1), w szczególności jego art. 64f (sposoby ogłuszania) 2. Zarządzenie z dnia 20 kwietnia 1988 r. dotyczące przywozu, przewożenia oraz wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.443.11), w szczególności jego art. 3 (Office vétérinaire fédéral), od 25 do 58 (przywóz) oraz 64—77 (wywóz) 3. Zarządzenie (1/90) z dnia 13 czerwca 1990 r. czasowo zakazujące przywozu przeżuwaczy i produktów z tych zwierząt pochodzących z Wielkiej Brytanii (RS 916.443.39) 4. Ustawa z dnia 9 października 1992 r. o produktach spożywczych (LDA1), ostatnio zmieniona 21 marca 2003 r. (RS 817.0), w szczególności jej art. 24 (inspekcja i pobieranie próbek), 40 (kontrola produktów spożywczych) 5. Zarządzenie z dnia 1 marca 1995 r. o higienie mięsa (OHyV), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 817.190), w szczególności jego art. od 31 do 33 (kontrola zwierząt przed ubojem), 48 (zadania inspektorów mięsa) oraz od 49 do 54 (zadania kontrolerów mięsa) 6. Zarządzenie z dnia 1 marca 1995 r. o produktach spożywczych (ODA1), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 817.02), w szczególności jego art. 122 (części kośćca, których używanie jest zabronione) 7. Zarządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. o epizootii (OFE), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności jego art. 6 (definicje i skróty), 36 (zaświadczenie sanitarne), 61 (obowiązek ogłaszania), 130 (nadzór nad pogłowiem szwajcarskim), od 175 do 185 (pasażowalne encefalopatie gąbczaste), 297 (wykonanie w kraju), 301 (zadania kantonálnego weterynarza), 303 (szkolenie i doskonalenie zawodowe urzędowych weterynarzy) oraz 312 (laboratoria diagnostyczne) 8. Zarządzenie z dnia 10 czerwca 1999 r. o Księdze produktów dla zwierząt (ODA1A), ostatnio zmienione 15 grudnia 2003 r. (RS 916.307.1), w szczególności jego art. 28 (transport produktów przeznaczonych dla zwierząt użytkowych), załącznik 1 część 9 (produkty ze zwierząt lądowych), część 10 (ryby, inne zwierzęta morskie, pochodzące z nich produkty i produkty uboczne) oraz załącznik 4 (lista zakazanych substancji)

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

1. Wspólnym laboratorium referencyjnym dla gąbczastej encefalopatii bydła (ESB) jest: The Veterinary Laboratories Agency, Woodham Lane New Haw, Addlestone, Surrey KT15 3NB Wielka Brytania. Szwajcaria ponosi koszty, wynikające z działań prowadzonych przez laboratorium w wykonywaniu swoich funkcji. Funkcje i zadania tego laboratorium są przewidziane w załączniku X rozdział B do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.
2. Stosownie do art. 57 Zarządzenia o epizootiach Szwajcaria sporządziła plan działania w sytuacjach alarmowych w celu zwalczania ESB.

3. Stosownie do art. 12 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 w Państwach Członkowskich Wspólnoty każde zwierzę podejrzane o to, iż jest zarażone pasażowalną encefalopatią gąbczastą podlega oficjalnemu zakazowi przemieszczania w oczekiwaniu na wyniki badania klinicznego i epidemiologicznego dokonywanego przez właściwe władze lub też zostaje ubite w celu zbadania w laboratorium pod oficjalną kontrolą.

Stosownie do art. 177 zarządzenia o epizootiach Szwajcarii zakazuje uboju zwierząt podejrzanych o zakażenie pasażowalną encefalopatią gąbczastą. Podejrzane zwierzęta powinny zostać ubite bez rozlewu krwi i spalone, zaś ich mózg poddany badaniu w szwajcarskim laboratorium referencyjnym dla ESB.

Stosownie do art. 10 zarządzenia o epizootii Szwajcarii wprowadziła stały system identyfikacji bydła umożliwiający odnalezienie matki i stada pochodzenia, i stwierdzenie, czy nie pochodzą od samic podejrzanych lub dotkniętych chorobą gąbczastej encefalopatii bydła.

Stosownie do art. 178 i 179 zarządzenia o epizootiach Szwajcarii prowadzi ubój zwierząt chorych na ESB, a także potomstwa tych zwierząt. Od 1 lipca 1999 r. Szwajcarii prowadzi również ubój pogłowa (od 14 grudnia 1996 r. do 30 czerwca 1999 r. ubój stad).

4. Stosownie do art. 7 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Państwa Członkowskie Wspólnoty zakazują stosowania białek zwierzęcych przekształconych w pożywieniu dla zwierząt hodowlanych utrzymywanych, tuczonych lub hodowanych do produkcji żywności. Całkowity zakaz stosowania białek pochodzących od zwierząt jest stosowany w Państwach Członkowskich Wspólnoty.

Stosownie do art. 183 zarządzenia o epizootiach Szwajcarii wydała całkowity zakaz stosowania białek zwierzęcych w pożywieniu dla zwierząt hodowlanych, który wszedł w życie 1 stycznia 2001 r.

5. Stosownie do art. 6 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 i zgodnie z rozdziałem A załącznika III tego rozporządzenia, Państwa Członkowskie Wspólnoty wdrażają roczny program nadzoru BSE. Plan ten zakłada stosowanie szybkiego testu BSE w odniesieniu do bydła w wieku ponad 24 miesięcy, zwierząt przeznaczonych do uboju w trybie nagłym, padłych w gospodarstwie lub u których wykryto chorobę podczas inspekcji *ante mortem* oraz na wszystkich zwierzętach, w wieku ponad 30 miesięcy, których mięso jest przeznaczone do spożywania przez ludzi.

Szybkie testy BSE stosowane w Szwajcarii są wyszczególnione w załączniku X rozdział C do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

Stosownie do art. 175a zarządzenia o epizootiach Szwajcarii obowiązkowo dokonuje szybkiego testu BSE w odniesieniu do bydła wieku ponad 30 miesięcy przeznaczonego do uboju w trybie nagłym, zwierząt padłych w gospodarstwie lub u których wykryto chorobę podczas inspekcji *ante mortem*, a także w odniesieniu do bydła w wieku ponad 30 miesięcy, przeznaczonego do uboju i spożywania przez ludzi. Ponadto podmioty gospodarcze powinny wprowadzić dobrowolny program nadzoru bydła w wieku ponad 20 miesięcy przeznaczonego do uboju i spożywania przez ludzi.

6. Wspólny Komitet Weterynaryjny jest odpowiedzialny za dostarczanie informacji przewidzianych w art. 6 oraz rozdziale B załącznika III i załącznika IV (3.II) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.
7. Za przeprowadzenie kontroli na miejscu odpowiedzialny jest Wspólny Komitet Weterynaryjny, zgodnie w szczególności z art. 21 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 i art. 57 ustawy o epizootiach.

C. Informacje uzupełniające

1. Od 1 stycznia 2003 r. i stosownie do zarządzenia z dnia 20 listopada 2002 r. dotyczącego przyznawania środków dla pokrycia kosztów eliminacji odpadów zwierzęcych w 2003 r. (RS 916.406) Szwajcarii wdrożyła system zachęty finansowej przeznaczonej dla gospodarstw, w których rodzi się bydło, oraz dla rzeźni, w których dokonuje się jego uboju, z zastrzeżeniem iż stosują one procedury zgłaszania przemieszczania zwierząt przewidziane przez obowiązujące prawodawstwo.
2. Stosownie do art. 8 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 i zgodnie z załącznikiem XI pkt 1 do rozporządzenia, o którym mowa, Państwa Członkowskie Wspólnoty usuwają i niszczą materiały szczególnego ryzyka (MSR). Na liście MSR znajdują się między innymi kręgosłupy bydła w wieku ponad 12 miesięcy.

Stosownie do art. 181 i 182 zarządzenia o epizootiach oraz art. 122 zarządzenia o produktach spożywczych Szwajcarii wprowadziła politykę wycofywania MSR z łańcucha artykułów spożywczych przeznaczonych dla zwierząt i ludzi. Na liście wycofanych MSR znajduje się między innymi kręgosłup bydła w wieku ponad 30 miesięcy.

3. Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1) określa reguły sanitarne, które należy stosować wobec ubocznych produktów zwierzęcych, które nie są przeznaczone do spożywania przez ludzi w Państwach Członkowskich Wspólnoty.

Stosownie do art. 13 zarządzenia dotyczącego ubocznych produktów zwierzęcych Szwajcaria dokonuje spalania ubocznych produktów zwierzęcych kategorii 1, łącznie z materiałami szczególnego ryzyka oraz zwierzętami, które padły w gospodarstwie.

VIII. INNE CHOROBY

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
Dyrektywa Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzająca ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 69), ostatnio zmieniona Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej — Załącznik II: Lista przewidziana w art. 20 Aktu Przystąpienia — 6. Rolnictwo — B. Prawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne — I. Prawodawstwo weterynaryjne (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 381)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ustawa o epizootiach (LFE) z dnia 1 lipca 1966 r., ostatnio zmieniona 20 czerwca 2003 r. (RS 916.40), w szczególności jej art. 1, 1a i 9a (środki przeciwko szczególnie zaraźliwym epizootiom, cele walki) oraz 57 (przepisy wykonawcze o charakterze technicznym, współpraca międzynarodowa) 2. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności jego art. 2 (silnie zakaźna epizootia), 49 (manipulacja mikroorganizmami patogennymi dla zwierząt) 73 i 74 (czyszczenie i dezynfekcja), od 77 do 98 (zasady dotyczące walki z silnie zakaźnymi epizootiami), od 103 do 105 (szczególne środki dotyczące walki z chorobą pęcherzykową świń) 3. Zarządzenie z dnia 14 czerwca 1999 r. o organizacji Département fédéral de l'économie, ostatnio zmienione 5 grudnia 2003 r. (RS 172.216.1), w szczególności jego art. 8 (laboratorium referencyjne)

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

1. W przypadkach przewidzianych w art. 6 dyrektywy 92/119/EWG informacje przekazywane są Wspólnemu Komitetowi Weterynaryjnemu.
2. Wspólnym laboratorium referencyjnym dla choroby pęcherzykowej świń jest: AFR Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking Surrey, GU24 0NF, United Kingdom/Wlk.Brytania. Szwajcaria ponosi koszty, wynikające z działań prowadzonych przez laboratorium w wykonywaniu swoich funkcji. Funkcje i zadania tego laboratorium są przewidziane w załączniku III do dyrektywy 92/119/EWG.
3. Stosownie do art. 97 zarządzenia o epizootiach Szwajcaria sporządziła plan działania w sytuacjach alarmowych. Procedury wykonania tego planu są przewidziane w przepisie wykonawczym o charakterze technicznym nr 95/65, wydanym przez Office vétérinaire fédéral.
4. Za przeprowadzanie kontroli na miejscu odpowiedzialny jest Wspólny Komitet Weterynaryjny, w szczególności zgodnie z art. 22 dyrektywy 92/119/EWG oraz art. 57 ustawy o epizootiach.

IX. ZGŁASZANIE CHOROÓB

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
<p>Dyrektywa Rady 82/894/EWG z dnia 21 grudnia 1982 r. w sprawie zgłaszania chorób zwierząt we Wspólnocie (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 58), ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2004/216/WE z dnia 1 marca 2004 r. zmieniającą dyrektywę Rady 82/894/EWG w sprawie zgłaszania chorób zwierząt we Wspólnocie poprzez włączenie niektórych chorób koni i niektórych chorób pszczoł do wykazu chorób wymagających zgłaszania (Dz.U. L 67 z 5.3.2004, str. 27)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ustawa o epizootiach (LFE) z dnia 1 lipca 1966 r., ostatnio zmieniona 20 czerwca 2003 r. (RS 916.40), w szczególności jej art. 1, 1a i 9a (środki przeciwko szczególnie zaraźliwym epizootiom, cele walki) oraz 57 (przepisy wykonawcze o charakterze technicznym, współpraca międzynarodowa) 2. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności jego art. od 2 do 5 (wymienione choroby), od 59 do 65 i 291 (obowiązek sprawozdawczości, zgłaszanie chorób), od 229 do 299 (nadzór, wykonanie, pomoc administracyjna)

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

Komisja przy współpracy z Office vétérinaire fédéral włącza Szwajcarię do systemu zgłaszania chorób zwierzęcych, który przewidziany jest w dyrektywie 82/894/EWG.

DODATEK 2

ZDROWIE ZWIERZĄT: HANDEL I WPROWADZANIE DO OBROTU

I. BYDŁO I ŚWINIE

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
<p>Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 1977), ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, str. 8)</p>	<p>1. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności art. od 27 do 31 (targi, wystawy), od 34 do 37 (handel), 73 i 74 (czyszczenie i dezynfekcja), od 116 do 121 (afrykański pomór świń), od 135 do 141 (choroba Aujeszky'ego), od 150 do 157 (bruceloza bydła), od 158 do 165 (gruźlica), od 166 do 169 (enzootyczna białaczka bydła), od 170 do 174 (IBR/IPV), 175—195 (encefalopatie gąbczaste), od 186 do 189 (zakaźne zapalenie dróg rodnych bydła), od 207 do 211 (bruceloza świń), 297 (zatwierdzanie rynków, ośrodki zbiorcze, ośrodki dezynfekcji)</p> <p>2. Zarządzenie z dnia 20 kwietnia 1988 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.443.11)</p>

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

1. Stosownie do art. 297 akapit pierwszy zarządzenia o epizootiach Office vétérinaire fédéral zatwierdza ośrodki zbiorcze zdefiniowane w art. 2 dyrektywy 64/432/EWG. Do celów niniejszego załącznika, zgodnie z art. 11, 12 i 13 dyrektywy 64/432/EWG, Szwajcaria sporządza listę uprawnionych ośrodków zbiorczych, przewoźników oraz handlowców.
2. Informacje przewidziane w art. 11 ust. 3 dyrektywy 64/432/EWG przedkłada się Wspólnemu Komitetowi Weterynaryjnemu.
3. Do celów niniejszego załącznika uznaje się, iż Szwajcaria spełnia warunki przewidziane w załączniku A część druga ust. 7 dyrektywy 64/432/EWG w odniesieniu do brucelozy bydła. Dla utrzymania oficjalnego statusu kraju posiadającego pogłowie bydła niezakażonego brucelozą. Szwajcaria zobowiązuje się do spełnienia następujących warunków:
 - a) informowania właściwych władz o każdej sztuce bydła podejrzanej o to, iż jest zakażone brucelozą, i poddania zwierząt oficjalnym testom na wykrywanie brucelozy, składającym się co najmniej z dwóch testów serologicznych z wiązaniem dopełnienia, a także badaniu mikrobiologicznemu próbek pobranych w przypadku poronień;
 - b) w okresie podejrzenia o chorobę, aż do jego wyeliminowania między innymi na podstawie negatywnych wyników testów przewidzianych w lit. a), zawiesza się status bydła oficjalnie niezakażonego brucelozą dla całego pogłowia, do którego należy podejrzone zwierzę (lub zwierzęta).

Szczegółowe informacje dotyczące stad, u których stwierdzono pozytywne wyniki testów, wraz ze sprawozdaniem epidemiologicznym są przekazywane Wspólnemu Komitetowi Weterynaryjnemu. Jeżeli którykolwiek z warunków przewidzianych w części drugiej ust. 7 akapit pierwszy załącznika A do dyrektywy 64/432/EWG nie zostanie przez Szwajcarię spełniony, Office vétérinaire fédéral natychmiast powiadamia o tym Komisję. Wspólny Komitet Weterynaryjny rozpatrzy sytuację w celu dokonania przeglądu niniejszego ustępu.

4. Do celów niniejszego załącznika uznaje się, iż Szwajcaria spełnia warunki przewidziane w części pierwszej ust. 4 załącznika A do dyrektywy 64/432/EWG w odniesieniu do gruźlicy bydła. W celu utrzymania oficjalnego statusu kraju posiadającego pogłowie bydła niezakażone gruźlicą, Szwajcaria zobowiązuje się do spełnienia następujących warunków:
- wprowadzenia systemu identyfikacji umożliwiającego ustalenie stado pochodzenia każdej sztuki bydła;
 - poddania kontroli *post mortem* wykonywanej przez urzędowego weterynarza każdego ubitego zwierzęcia;
 - zgłoszenia właściwym władzom każdego podejrzenia o gruźlicę dotyczącego zwierząt żywych, martwych lub ubitych;
 - przewodzenia w każdym przypadku przez właściwe władze badań koniecznych w celu potwierdzenia lub wykluczenia podejrzenia, w tym badań stad pochodzenia i stad przejściowych. Jeśli podczas autopsji lub w czasie uboju zostaną wykryte budzące podejrzenie o gruźlicę zmiany chorobowe, właściwe władze poddają te zmiany chorobowe badaniom laboratoryjnym;
 - zawieszenia dla stad pochodzenia i stad przejściowych oficjalnego statusu niezakażonych gruźlicą i utrzymanie do czasu badań klinicznych lub laboratoryjnych, lub testów tuberkulinowych wykluczających istnienie gruźlicy bydłowej;
 - wycofania oficjalnego statusu pogłowia niezakażonego gruźlicą dla stad pochodzenia i stad przejściowych, jeśli testy tuberkulinowe, badania kliniczne lub laboratoryjne potwierdzą podejrzenie o gruźlicę;
 - nieustanawiania oficjalnego statusu pogłowia niezakażonego gruźlicą do czasu, kiedy wszystkie zwierzęta uznane za zainfekowane nie zostaną wyeliminowane ze stada, a pomieszczenia i sprzęt zdezynfekowane; i do czasu kiedy, zgodnie z załącznikiem B do dyrektywy 64/432/EWG wszystkie pozostałe zwierzęta w wieku ponad sześciu tygodni nie zareagują negatywnie na co najmniej dwie oficjalne tuberkulinizacje śródskórne, przy czym pierwsza z nich powinna zostać dokonana co najmniej sześć miesięcy po opuszczeniu stada przez zainfekowane zwierzę, zaś druga co najmniej sześć miesięcy po pierwszej.

Szczegółowe informacje dotyczące zakażonych stad wraz ze sprawozdaniem epidemiologicznym są przedkładane Wspólnemu Komitetowi Weterynaryjnemu. Jeżeli jakkolwiek z warunków przewidzianych w części pierwszej ust. 4 akapit pierwszy załącznika A do dyrektywy 64/432/EWG nie zostanie przez Szwajcarię spełniony, Office vétérinaire fédéral natychmiast powiadomi o tym Komisję. Wspólny Komitet Weterynaryjny rozpatruje sytuację w celu dokonania przeglądu niniejszego ustępu.

5. Do celów niniejszego załącznika uznaje się, iż Szwajcaria spełnia warunki przewidziane w rozdziale I (F) załącznika D do dyrektywy 64/432/EWG w odniesieniu do enzootycznej białaczki bydła. W celu utrzymania oficjalnego statusu pogłowia niezakażonego enzootyczną białaczką bydła, Szwajcaria zobowiązuje się do spełnienia następujących warunków:
- poddawania szwajcarskiego pogłowia kontroli przez sondaż. Rozmiar próbek zostaje określony w taki sposób, aby można było stwierdzić z prawdopodobieństwem 99 % że mniej niż 0,2 % pogłowia jest zarażone enzootyczną białaczką bydła;
 - poddawania każdego ubitego zwierzęcia inspekcji *post mortem* dokonywanej przez urzędowego weterynarza;
 - zgłaszanie właściwym władzom każdego podejrzenia podczas badania klinicznego, autopsji czy kontroli mięsa;
 - zawieszenie oficjalnego statusu stada niezakażonego w razie podejrzenia lub stwierdzenia enzootycznej białaczki bydła, którego to dotyczy, aż do zakończenia okresu izolacji;
 - zniesienia okresu izolacji, jeżeli po wyeliminowaniu zakażonych zwierząt, a także, w poszczególnych przypadkach, ich cieląt, dwie próby serologiczne przeprowadzone w odstępie przynajmniej 90 dni dały wynik negatywny.

Jeżeli enzootyczna białaczka bydła zostanie stwierdzona u 0,2 % pogłowia, Office vétérinaire fédéral natychmiast informuje o tym Komisję. Wspólny Komitet Weterynaryjny rozpatrzy sytuację w celu dokonania przeglądu niniejszego ustępu.

6. Do celów niniejszego załącznika uznaje się, iż na terenie Szwajcarii oficjalnie nie występuje zakaźne zapalenie nosa i tchawicy u bydła. W celu utrzymania tego statusu, Szwajcaria zobowiązuje się do spełnienia następujących warunków:
- poddawania kontroli przez sondaż szwajcarskiego pogłowa. Zakres próbek zostaje określony w taki sposób, by z prawdopodobieństwem 99 % móc stwierdzić, że mniej niż 0,2 % stad jest zarażonych przez zakaźne zapalenie nosa i tchawicy u bydła;
 - poddawania hodowlanych byków w wieku ponad 24 miesięcy corocznemu badaniu serologicznemu;
 - zgłaszania informacji o każdym podejrzanym przypadku właściwym władzom oraz poddawania zwierząt, których to dotyczy oficjalnym testom na wykrywanie zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy u bydła, na które składają się próby wirologiczne lub serologiczne;
 - zawieszenie oficjalnego statusu stada niezakażonego w razie podejrzenia lub stwierdzenia zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy u bydła, którego to dotyczy, aż do zakończenia okresu izolacji;
 - zniesienia okresu izolacji, jeżeli badanie serologiczne dokonane najwcześniej trzydzieści dni po wyeliminowaniu zainfekowanych zwierząt przyniosło wynik negatywny.

Na mocy uznanego statusu Szwajcarii decyzję 2004/558/WE (Dz.U. L 249 z 23.7.2004, str. 20) stosuje się *mutatis mutandis*.

Office vétérinaire fédéral natychmiast informuje Komisję o wszelkich zmianach warunków, na podstawie których opierało się uznanie statusu. Wspólny Komitet Weterynaryjny rozpatruje sytuację w celu dokonania przeglądu niniejszego ustępu.

7. Do celów niniejszego załącznika uznaje się, na terenie Szwajcarii oficjalnie nie występuje choroba Aujeszky'ego. W celu utrzymania tego statusu, Szwajcaria zobowiązuje się do spełnienia następujących warunków:
- poddawania szwajcarskiego pogłowa kontroli przez sondaż. Zakres próbek zostaje określony w taki sposób, by z prawdopodobieństwem 99 % móc stwierdzić, że mniej niż 0,2 % pogłowa jest zarażone chorobą Aujeszky'ego;
 - zgłaszania informacji o każdym podejrzanym przypadku właściwym władzom i prowadzenia oficjalnych testów wykrywających chorobę Aujeszky'ego, na które składają się próby wirologiczne lub serologiczne;
 - zawieszenie oficjalnego statusu stada niezakażonego w razie podejrzenia lub stwierdzenia choroby Aujeszky'ego aż do zakończenia okresu izolacji;
 - zniesienia okresu izolacji, jeżeli po wyeliminowaniu zakażonych zwierząt dwie próby serologiczne wykonane w odstępie 21 dni na wszystkich zwierzętach reproduktorach i na reprezentatywnej liczby zwierząt tucznych dały wynik negatywny.

Na mocy uznanego statusu Szwajcarii decyzję 2001/618/WE (Dz.U. L 215 z 9.8.2001, str. 48), ostatnio zmienioną decyzją 2004/320/WE (Dz.U. L 102 z 7.4.2004, str. 75), stosuje się *mutatis mutandis*.

Office vétérinaire fédéral natychmiast informuje Komisję o wszelkich zmianach warunków, na podstawie których opierało się uznanie statusu. Wspólny Komitet Weterynaryjny rozpatruje sytuację w celu dokonania przeglądu niniejszego ust. 8.

8. W odniesieniu do wirusowego zapalenia żołądka i jelit u świń (GET) oraz syndromu dysgenezyicznego i oddechowego świń (SDRP) kwestia dodatkowych gwarancji zostanie jak najszybciej rozpatrzona przez Wspólny Komitet Weterynaryjny. Komisja poinformuje Office vétérinaire fédéral o rozwoju sytuacji w tej dziedzinie.
9. Za oficjalną kontrolę tuberkulin w rozumieniu pkt 4 załącznika B do dyrektywy 64/432/EWG Szwajcarii odpowiada Institut de bactériologie vétérinaire Uniwersytetu w Bernie.
10. Za oficjalną kontrolę antygenów (brucelozą) w Szwajcarii odpowiada zgodnie z pkt 4 załącznika C(A) do dyrektywy 64/432/EWG Institut de bactériologie vétérinaire Uniwersytetu w Bernie.
11. Bydło i świny będące przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi a Szwajcarią muszą posiadać świadectwa zdrowia zgodne ze wzorami znajdującymi się w załączniku F do dyrektywy 64/432/EWG. Stosuje się następujące dostosowania:

dla wzoru 1:

- w sekcji C poświadczenia podlegają następującym dostosowaniom:
 - w pkt 4 dotyczącym dodatkowych gwarancji dodaje się następujące podpunkty po myślnikach:
 - „choroba: zakaźne zapalenie nosa i tchawicy u bydła,
 - zgodnie z decyzją Komisji 2004/558/WE, którą stosuje się *mutatis mutandis*”;

dla wzoru 2:

- w sekcji C poświadczenia podlegają następującym dostosowaniom:
 - w pkt 4 dotyczącym dodatkowych gwarancji dodaje się następujące podpunkty po myślnikach:
 - „choroba: Aujeszky’ego
 - zgodnie z decyzją Komisji 2001/618/WE, którą stosuje się *mutatis mutandis*”;

12. Do celów niniejszego załącznika bydło będące przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi a Szwajcarią musi posiadać uzupełniające świadectwa zdrowia zawierające następujące oświadczenia sanitarne:

- „Bydło:
 - jest identyfikowane za pomocą stałego systemu identyfikacji umożliwiającego dotarcie do matki oraz stada pochodzenia, a także umożliwiającego stwierdzenie, że nie jest potomstwem osobników żeńskich podejrzanych lub dotkniętych gąbczastą encefalopatią urodzonych w ciągu dwóch lat poprzedzających diagnozę,
 - nie pochodzi ze stada, w którym podejrzany przypadek gąbczastej encefalopatii bydła jest w trakcie badania,
 - rodziło się po 1 czerwca 2001 r.”.

II. OWCE I KOZY

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
<p>Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 19), ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2004/554/WE z dnia 9 lipca 2004 r. zmieniającą załącznik E do dyrektywy Rady 91/68/EWG oraz załącznik I do decyzji 79/542/EWG w sprawie uaktualnienia wzorów świadectw zdrowia dotyczących owiec i kóz (Dz.U. L 248 z 22.7.2004, str. 1)</p>	<p>1. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności art. od 27 do 31 (targi, wystawy), od 34 do 37 (handel), 73 i 74 (czyszczenie i dezynfekcja), od 142 do 149 (wścieklizna), od 158 do 165 (gruźlica), od 166 do 169 (choroba skokowa owiec), od 190 do 195 (brucelozą owiec i świń), od 196 do 199 (zakaźna bezmleczność kóz i owiec), od 200 do 203 (zakaźne zapalenie stawów i mózgu kóz), od 233 do 235 (brucelozą tryka), 297 (zatwierdzanie rynków, ośrodki zbiorcze, ośrodki dezynfekcji)</p> <p>2. Zarządzenie z dnia 20 kwietnia 1988 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych, (OITE), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (SR 916.443.11)</p>

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

1. Do celów art. 3 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 91/68/EWG informacja pozostaje w gestii Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.
2. Za przeprowadzanie kontroli na miejscu odpowiedzialny jest Wspólny Komitet Weterynaryjny, w szczególności zgodnie z art. 11 dyrektywy 91/68/EWG i art. 57 ustawy o epizootiach.
3. Do celów niniejszego załącznika uznaje się Szwajcarię za oficjalnie niedotkniętą brucelozą owiec i kóz. W celu zachowania tego statusu, Szwajcaria zobowiązuje się do wdrożenia środków przewidzianych w rozdziale I pkt II (2) załącznika A do dyrektywy 91/68/EWG.

W razie pojawienia się lub nawrotu brucelozy owiec i kóz Szwajcaria powiadomi Wspólny Komitet Weterynaryjny celem podjęcia koniecznych środków w zależności od rozwoju sytuacji.

4. Owce i kozy, które są przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią muszą posiadać świadectwa zdrowia zgodne ze wzorami znajdującymi się w załączniku E do dyrektywy 91/68/EWG.

III. **KONIEWATE**A. **Prawodawstwo**

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
<p>Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42), ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/68/WE Rady z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającą warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniającej dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylającej dyrektywę 72/462/EWG (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 320)</p>	<p>1. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności art. od 112 do 115 (pomór koński), od 204 do 206 (zaraza stadnicza, wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni, niedokrwistość zakaźna, nosaczna zakaźna), od 240 do 244 (zakaźne zapalenie macicy u klaczy)</p> <p>2. Zarządzenie z dnia 20 kwietnia 1988 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.443.11)</p>

B. **Szczególne zasady i procedury wdrażania**

1. Do celów art. 3 dyrektywy 90/426/EWG informacje przedkładane są Wspólnemu Komitetowi Weterynaryjnemu.
2. Do celów art. 6 dyrektywy 90/426/EWG informacje przekazuje się Wspólnemu Komitetowi Weterynaryjnemu.
3. Za przeprowadzanie kontroli na miejscu odpowiedzialny jest Wspólny Komitet Weterynaryjny, w szczególności zgodnie z art. 10 dyrektywy 90/426/EWG oraz art. 57 ustawy o epizootiach.
4. Załączniki B i C do dyrektywy 90/426/EWG stosuje się *mutatis mutandis* do Szwajcarii.

IV. DRÓB I JAJA WYLĘGOWE

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
<p>Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrz wspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6), ostatnio zmieniona Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej — Załącznik II: Lista przewidziana w art. 20 Aktu Przystąpienia — 6. Rolnictwo — B. Prawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne — I. Prawodawstwo weterynaryjne (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 381)</p>	<p>1. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności jego art. 25 (transport), od 122 do 125 (influenza drobiu i rzekomy pomór drobiu), od 255 do 261 (Salmonella enteritidis), od 262 do 265 (zakaźne zapalenie krtani i tchawicy ptaków)</p> <p>2. Zarządzenie z dnia 20 kwietnia 1988 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt oraz produktów zwierzęcych (OITE), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.443.11), w szczególności jego art. 64a (zatwierdzanie zakładów eksportowych)</p>

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

1. Do celów art. 3 dyrektywy 90/539/EWG Szwajcaria przedkłada Wspólnemu Komitetowi Weterynaryjnemu plan zawierający środki, jakie zamierza zastosować w celu zatwierdzenia jej zakładów.
2. Do celów art. 4 dyrektywy 90/539/EWG krajowym laboratorium referencyjnym dla Szwajcarii jest Institut de bactériologie vétérinaire Uniwersytetu w Bernie.
3. Wymogi dotyczące jaj w art. 7 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy 90/539/EWG warunki pobytu stosuje się *mutatis mutandis* do Szwajcarii.
4. W przypadku wysyłania jaj wylęgowych do Wspólnoty władze szwajcarskie zobowiązują się do respektowania reguł znakowania przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 1868/77 (Dz.U. L 209 z 17.8.1977, str. 1). Skrótem zarezerwowanym dla Szwajcarii jest „CH”.
5. Warunki przechowywania określone w art. 9a dyrektywy 90/539/EWG stosuje się *mutatis mutandis* do Szwajcarii.
6. Warunki przechowywania określone w art. 10a dyrektywy 90/539/EWG stosuje się *mutatis mutandis* do Szwajcarii.
7. Warunki przechowywania określone w art. 11 ust. 2 tiret pierwsze dyrektywy 90/539/EWG stosuje się *mutatis mutandis* do Szwajcarii.
8. W celu zastosowania niniejszego załącznika uznaje się, iż Szwajcaria spełnia warunki art. 12 ust. 2 dyrektywy 90/539/EWG dotyczącego rzekomego pomoru drobiu i w związku z tym dysponuje statusem „nieszczepionego przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu”. Office vétérinaire fédéral natychmiast poinformuje Komisję o wszelkich zmianach, które mogłyby mieć wpływ na uznanie tego statusu. Sytuacja będzie rozpatrywana w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego w celu ponownego rozważenia przepisów niniejszego ustępu.
9. Odniesienia do nazwy Państwa Członkowskiego z art. 15 stosuje się *mutatis mutandis* do Szwajcarii.
10. Drób i jaja wylęgowe będące przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią muszą posiadać świadectwa zdrowia zgodne ze wzorami znajdującymi się w załączniku IV do dyrektywy 90/539/EWG.
11. W przypadku wywozu ze Szwajcarii do Finlandii lub Szwecji władze szwajcarskie zobowiązują się dostarczać wszelkich gwarancji przewidzianych przez prawodawstwo wspólnotowe odnośnie do salmonellozy.

V. ZWIERZĘTA I PRODUKTY GOSPODARKI WODNEJ

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu do obrotu zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1), ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. dostosującym do decyzji 1999/468/WE przepisy odnoszące się do komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych ustanowionych w instrumentach Rady przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1)	<ol style="list-style-type: none"> Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności art. 275—290 (choroby ryb i raków) i 297 (zatwierdzanie zakładów, stref i laboratoriów) Zarządzenie z dnia 20 kwietnia 1988 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych, (OITE), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.443.11), w szczególności jego art. 64a (zatwierdzanie zakładów wywozowych)

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

- Informacje przewidziane w art. 4 dyrektywy 91/67/EWG przedkładane są Wspólnemu Komitetowi Weterynaryjnemu.
- Decyzję o zastosowaniu art. 5, 6 i 10 dyrektywy 91/67/EWG do Szwajcarii podejmuje Wspólny Komitet Weterynaryjny.
- Decyzję o zastosowaniu art 12 i 13 dyrektywy 91/67/EWG do Szwajcarii podejmuje Wspólny Komitet Weterynaryjny.
- W celu zastosowania art. 15 dyrektywy 91/67/EWG szwajcarskie władze zobowiązują się do wprowadzenia planów próbek oraz metod diagnostycznych zgodnych z przepisami wspólnotowymi.
- Za przeprowadzanie kontroli na miejscu odpowiedzialny jest Wspólny Komitet Weterynaryjny, zgodnie w szczególności z art. 17 dyrektywy 91/67/EWG oraz art. 57 ustawy o epizootiach.
- Przy wprowadzaniu do obrotu żywych ryb, ikry i gamet pochodzących z zatwierdzonej strefy wzór dokumentu transportowego jest określony w rozdziale 1 załącznika E do dyrektywy 91/67/EWG.
 - Przy wprowadzaniu do obrotu żywych ryb, ikry i gamet pochodzących z zatwierdzonego gospodarstwa wzór dokumentu transportowego jest określony w rozdziale 2 załącznika E do dyrektywy 91/67/EWG.
 - Przy wprowadzaniu do obrotu mięczaków pochodzących z zatwierdzonej strefy nadbrzeżnej wzór dokumentu transportowego jest określony w rozdziale 3 załącznika E do dyrektywy 91/67/EWG.
 - Przy wprowadzaniu do obrotu mięczaków pochodzących z zatwierdzonego gospodarstwa model dokumentu transportowego jest określony w rozdziale 4 załącznika E do dyrektywy 91/67/EWG.
 - Przy wprowadzaniu do obrotu ryb, mięczaków lub skorupiaków hodowlanych, ich komórek jajowych i gamet nienależących do gatunków wrażliwych, w zależności od przypadku, na IHN, VHS lub bonamiozę, marteilozę, wzór dokumentu transportowego jest określony w załączniku I do decyzji Komisji 2003/390/WE (Dz.U. L 135 z 3.6.2003, str. 19).
 - Przy wprowadzaniu do obrotu ryb, mięczaków lub żywych, żyjących na wolności skorupiaków, ich komórek jajowych czy gamet wzór dokumentu transportowego jest określony w załączniku I do decyzji Komisji 2003/390/WE.

VI. ZARODKI BYDŁA DOMOWEGO

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego (Dz.U. L 302 z 19.10.1989, str. 1), ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. dostosowującym do decyzji 1999/468/WE przepisy odnoszące się do komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych ustanowionych w instrumentach Rady przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji (większość kwalifikowana) (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1)	1. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności art. 56—58 (przewóz zarodków) 2. Zarządzenie z dnia 20 kwietnia 1988 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt oraz produktów zwierzęcych (OITE), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.443.11), w szczególności jego art. 64a oraz 76 (zatwierdzenie zakładów eksportujących)

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

1. Za przeprowadzanie kontroli na miejscu odpowiedzialny jest Wspólny Komitet Weterynaryjny, w szczególności zgodnie z art. 15 dyrektywy 89/556/EWG oraz art. 57 ustawy o epizootiach.
2.
 - a) Zarodki bydła domowego będące przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią winny posiadać świadectwa zdrowia zgodne ze wzorem znajdującym się w załączniku C do dyrektywy 89/556/EWG.
 - b) Dla zarodków bydła domowego będących przedmiotem handlu między Państwami Członkowskim Wspólnoty a Szwajcarią nie są wymagane żadne szczególne przepisy wykonawcze odnoszące się do gąbczastej encefalopatii bydła.

VII. NASIENIE BYDŁA

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym oraz w przywozie głęboko zamrożonego nasienia bydła domowego (Dz.U. L 194 z 22.7.1988, str. 10), ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2004/101/WE z dnia 6 stycznia 2004 r. zmieniającą załącznik D do dyrektywy 88/407/EWG w odniesieniu do świadectw zdrowia mających zastosowanie do wewnątrzspółnotowego handlu nasieniem bydła domowego (Dz.U. L 30 z 4.2.2004, str. 15)	1. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności art. 51—55 (sztuczna inseminacja) 2. Zarządzenie z dnia 20 kwietnia 1988 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt oraz produktów zwierzęcych (OITE), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.443.11), w szczególności jego art. 64a i 76 (zatwierdzenie ośrodków inseminacyjnych jako zakładów wywozowych)

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

1. Celem zastosowania art. 4 ust. 2 dyrektywy 88/407/EWG odnotowuje się, że we wszystkich ośrodkach w Szwajcarii znajdują się wyłącznie zwierzęta, których wynik badań na próbę sero-neutralizacji lub próbę Elisa dał wynik negatywny.
2. Zgodnie z przepisami zawartymi w art. 5 ust. 2 dyrektywy 88/407/EWG informacja pozostaje w gestii Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.

3. Przeprowadzenie kontroli na miejscu podlega Wspólnemu Komitetowi Weterynaryjnemu, w szczególności na podstawie art. 16 dyrektywy 88/407/EWG oraz art. 57 ustawy o epizootiach.
4. a) Nasienie bydła będące przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią musi posiadać świadectwa zdrowia zgodne ze wzorem znajdującym się w załączniku D do dyrektywy 88/407/EWG.
- b) Dla nasienia bydła będącego przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią nie są wymagane żadne szczególne przepisy wykonawcze odnoszące się do gąbczastej encefalopatii bydła.

VIII. NASIENIE ŚWIŃ

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki zdrowotne wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym i przywozie głęboko zamrożonego nasienia zwierząt należących do świńowatych (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 62), ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. dostosowującym do decyzji 1999/468/WE przepisy odnoszące się do komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych ustanowionych w instrumentach Rady przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji (większość kwalifikowana) (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z 27 czerwca 1995 r. ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności art. 51—55 (sztuczna inseminacja) 2. Zarządzenie z dnia 20 kwietnia 1988 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt oraz produktów zwierzęcych (OITE), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.443.11), w szczególności art. 64a i 76 (zatwierdzanie ośrodków inseminacyjnych jako zakładów wywozowych)

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

1. Informacje przewidziane w art. 5 ust. 2 dyrektywy 90/429/EWG przedkładane są Wspólnemu Komitetowi Weterynaryjnemu.
2. Za przeprowadzanie kontroli na miejscu odpowiedzialny jest Wspólny Komitet Weterynaryjny, zgodnie w szczególności z art. 16 dyrektywy 90/429/EWG oraz art. 57 ustawy o epizootiach.
3. Nasienie świń będące przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią powinno posiadać świadectwa zdrowia zgodne z wzorem znajdującym się w załączniku D do dyrektywy 90/429/EWG.

IX. INNE GATUNKI

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
<p>Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54), ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/68/WE Rady z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającą warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniającą dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylającą dyrektywę 72/462/EWG (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 320)</p>	<p>1. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r. ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności art. 51—55 (sztuczna inseminacja) oraz 56—58 (przewóz zarodków)</p> <p>2. Zarządzenie z dnia 20 kwietnia 1988 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt oraz produktów zwierzęcych (OITE), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.443.11), w szczególności art. 25—30 (przywóz psów, kotów i innych zwierząt), 64 (warunki wywozu), 64a i 76 (zatwierdzanie ośrodków inseminacji i ekip zbierających jako przedsiębiorstw wywozowych)</p>

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

1. Dla niniejszego załącznika punkt ten obejmuje handel zwierzętami żywymi nieobjętymi przepisami pkt od I do V włącznie oraz nasieniem, komórkami jajowymi i embrionami nieobjętymi przepisami pkt VI—VIII włącznie.
2. Wspólnota Europejska i Szwajcaria zobowiązują się do tego, by handel zwierzętami żywymi, nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami, o których mowa w pkt 1, nie był zakazany lub ograniczony z innych powodów nadzoru sanitarnego niż te, które wynikają z zastosowania niniejszego załącznika, w szczególności z powodu środków ochronnych podjętych na mocy art. 20.
3. Kopytne innych gatunków niż te, o których mowa w pkt I, II i III, będące przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Szwajcarią powinny posiadać świadectwa zdrowia zgodne ze wzorem znajdującym się w części pierwszej załącznika E do dyrektywy 92/65/EWG.
4. Lagomorfy będące przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Szwajcarią powinny posiadać świadectwa zdrowia zgodne ze wzorem znajdującym się w pierwszej części załącznika E do dyrektywy 92/65/EWG, ewentualnie uzupełnione zaświadczeniem znajdującym się w art. 9 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 92/65/EWG.

To zaświadczenie może zostać przyjęte przez szwajcarskie władze tak, by odpowiadało *in extenso* wymogom art. 9 dyrektywy 92/65/EWG.

5. Informacje przewidziane w art. 9 ust. 2 akapit czwarty dyrektywy 92/65/EWG pozostają w gestii Wspólnej Komisji Weterynaryjnej.
6.
 - a) Wysłanie psów i kotów ze Wspólnoty Europejskiej do Szwajcarii podlega wymogom art. 10 ust. 2 dyrektywy 92/65/EWG.
 - b) Wysłanie psów i kotów ze Szwajcarii do innych Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej niż Wielka Brytania, Irlandia, Malta i Szwecja podlega wymogom przewidzianym w art. 10 ust. 2 dyrektywy 92/65/EWG.
 - c) Wysłanie psów i kotów ze Szwajcarii do Zjednoczonego Królestwa, Irlandii, Malty i Szwecji podlega wymogom przewidzianym w artykule 10 ust. 3 dyrektywy 92/65/EWG.

- d) Obowiązującym systemem identyfikacji jest system przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniające dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz.U. L 146 z 13.6.2003, str. 1), ostatnio zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1994/2004 (Dz.U. L 344 z 20.11.2004, str. 17). Obowiązującym paszportem jest paszport przewidziany w decyzji Komisji 2003/803/WE (Dz.U. L 312 z 27.11.2003, str. 1).
7. Nasienie, komórki jajowe i zarodki pochodzenia owczego i koziego będące przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej i Szwajcarią muszą posiadać świadectwa przewidziane w decyzji 95/388/WE (Dz.U. L 234 z 3.10.1995, str. 30).
 8. Nasienie koni będące przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej i Szwajcarią musi posiadać świadectwo przewidziane w decyzji 95/307/WE (Dz.U. L 185 z 4.8.1995, str. 58).
 9. Komórki jajowe i zarodki koni będące przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi a Szwajcarią muszą posiadać świadectwa przewidziane w decyzji 95/294/WE (Dz.U. L 182 z 2.8.1995, str. 27).
 10. Komórki jajowe i zarodki świń będące przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi a Szwajcarią muszą posiadać świadectwa przewidziane w decyzji 95/483/WE (Dz.U. L 275 z 18.11.1995, str. 30).
 11. Zgodnie z art. 24 dyrektywy 92/65/EWG informacja przewidziana w ust. 2 dokonuje się w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.
 12. Odnośnie do handlu między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią żywych zwierząt, o których mowa w pkt 1, świadectwa przewidziane w drugiej i trzeciej części załącznika E do dyrektywy 92/65/EWG stosowane są *mutatis mutandis*.
 13. Zwierzęta, o których mowa w art. 2b dyrektywy 92/65/EWG, które przeszły kwarantannę w zatwierdzonym ośrodku i są przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią powinny posiadać świadectwa zgodne ze wzorem przewidzianym w dyrektywie 92/65/EWG.

DODATEK 3

**PRZYWÓZ ZWIERZĄT ŻYWYCH ORAZ NIEKTÓRYCH
PRODUKTÓW ZWIERZĘCYCH Z KRAJÓW TRZECICH****I. WSPÓLNOTA EUROPEJSKA — PRAWODAWSTWO****A. Bydło, świnie, owce i kozy**

Dyrektywa Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przy przywozie z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa (Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28), ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2004/68/WE (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 320).

B. Koniowate

Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42), ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/68/WE Rady.

C. Drób i jaja wylęgowe

Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6), ostatnio zmieniona Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej.

D. Zwierzęta gospodarki wodnej

Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu do obrotu zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1), ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 806/2003.

E. Mięczaki

Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu żywych małży (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 1), ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 806/2003.

F. Zarodki bydła domowego

Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego (Dz.U. L 302 z 19.10.1989, str. 1) ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 806/2003.

G. Nasienie bydła

Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym oraz w przywozie głęboko zamrożonego nasienia bydła domowego (Dz.U. L 194 z 22.7.1988, str. 10), ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2004/101/WE (Dz.U. L 30 z 4.2.2004, str. 15).

H. Nasienie świń

Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki zdrowotne wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym i przywozie głęboko zamrożonego nasienia zwierząt należących do świńowatych (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 62), ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 806/2003.

I. Inne zwierzęta żywe

Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54), ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2004/68/WE.

II. SZWAJCARIA — PRAWODAWSTWO

Zarządzenie dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych z 20 kwietnia 1988 r. (OITE), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.443.11).

Do celów niniejszego załącznika ogród zoologiczny w Zurichu zostaje uznany dla Szwajcarii za ośrodkiem zatwierdzony zgodnie z przepisami załącznika C do dyrektywy 92/65/EWG.

III. PRZEPISY WYKONAWCZE

Ogólnie rzecz biorąc, Office vétérinaire fédéral będzie stosował przepisy, które wynikają z pkt I niniejszego dodatku. Jednakże Office vétérinaire fédéral może przyjąć bardziej restrykcyjne środki i wymagać dodatkowych gwarancji. W takim przypadku, nie naruszając jego prawa do natychmiastowego wprowadzenia tych środków, w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego odbędą się konsultacje mające na celu poszukiwanie najwłaściwszych rozwiązań. Gdyby Office vétérinaire fédéral chciał zastosować mniej restrykcyjne środki, wcześniej informuje o tym właściwe służby Komisji. W takim przypadku w celu znalezienia najwłaściwszych rozwiązań w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego odbędą się konsultacje. Przed zastosowaniem takiego rozwiązania władze szwajcarskie nie będą wdrażały planowanych środków.

DODATEK 4

ZOOTECHNIKA, W TYM PRZYWÓZ Z KRAJÓW TRZECICH**I. WSPÓLNOTA EUROPEJSKA — PRAWODAWSTWO****A. Bydło**

Dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.U. L 206 z 12.8.1977, str. 8), ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

B. Świnie

Dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 36), ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

C. Owce, kozy

Dyrektywa 89/361/EWG Rady z dnia 30 maja 1989 r. dotycząca owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz.U. L 153 z 6.6.1989, str. 30).

D. Koniowate

a) Dyrektywa Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 55);

b) Dyrektywa 90/428/EWG Rady z 26 czerwca 1990 r. dotycząca handlu końmi przeznaczonych do konkursów oraz ustalająca zasady udziału w tych konkursach. (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 60).

E. Zwierzęta rasowe

Dyrektywa Rady 91/174/EWG z 25 marca 1991 r. dotycząca warunków zootechnicznych i genealogicznych regulujących komercjalizację zwierząt rasowych i aktualizująca dyrektywy 77/504/EWG oraz 90/425/EWG (Dz.U. L 85 z 5.4.1991, str. 37).

F. Przywóz z krajów trzecich

Dyrektywa Rady 94/28/WE z dnia 23 czerwca 1994 r. ustanawiająca zasady odnoszące się do warunków genealogicznych i zootechnicznych stosowanych w przywozie z państw trzecich zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków oraz zmieniająca dyrektywę 77/504/EWG w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.U. L 178 z 12.7.1994, str. 66).

II. SZWAJCARIA — PRAWODAWSTWO

Zarządzenie z dnia 7 grudnia 1998 r. o hodowli, ostatnio zmienione 26 listopada 2003 r. (RS 16.310).

III. PRZEPISY WYKONAWCZE

Bez uszczerbku dla zasad dotyczących kontroli zootechnicznej znajdujących się w dodatkach 5 i 6 władze szwajcarskie zobowiązują się, by w odniesieniu do swego przywozu Szwajcaria stosowała te same przepisy, co te wynikające z dyrektywy 94/28/WE Rady.

W przypadku wystąpienia trudności w handlu sprawa zostanie skierowana do Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego na wniosek którejś ze stron.

DODATEK 5

KONTROLE I OPŁATY

ROZDZIAŁ 1

HANDEL MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A SZWAJCARIĄ

I. System TRACES

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
Decyzja Komisji 2004/292/WE z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie wprowadzenia systemu TRACES i zmieniająca decyzję 92/486/EWG (Dz.U. L 94 z 31.3.2004, str. 63)	Zarządzenie o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 13 czerwca 2004 r. (RS 916.401)

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

Komisja przy współpracy z Office vétérinaire fédéral włącza Szwajcarię do systemu informatycznego TRACES, zgodnie z decyzją 2004/292/WE Komisji.

Odnosnie do handlu zwierzętami żywymi, ich nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią obowiązują świadectwa zdrowia przewidziane w niniejszym załączniku, dostępne w systemie TRACES, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 599/2004 z dnia 30 marca 2004 r. dotyczącego przyjęcia zharmonizowanego wzoru świadectwa i sprawozdania z kontroli związanych z wewnątrzspółnotowym handlem zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 94 z 31.3.2004, str. 44).

Jeżeli okaże się to konieczne, w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego zostaną określone środki przejściowe.

II. Zasady odnośnie do koniowatych

Kontrole dotyczące handlu między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią są wykonywane zgodnie z przepisami wynikającymi z dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29), ostatnio zmienionej dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

Wdrożenie przepisów przewidzianych w art. 9 i 22 podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.

III. Zasady odnośnie do zwierząt wysyłanych na wypas w strefie przygranicznej

1. Definicje:

- „wypas”: działanie polegające na wyprowadzaniu zwierząt na wypas w strefie przygranicznej ograniczonej do 10 km do Państwa Członkowskiego lub do Szwajcarii. W specjalnych, odpowiednio uzasadnionych warunkach właściwe władze mogą po jednej lub drugiej stronie granicy zwiększyć odległość wypasu między Szwajcarią a Wspólnotą,
- „wypas dzienny”: rodzaj wypasu, w którym pod koniec każdego dnia zwierzęta powracają do swojego gospodarstwa w Państwie Członkowskim lub Szwajcarii.

2. W przypadku wypasu między Państwami Członkowskimi a Szwajcarią stosuje się *mutatis mutandis* przepisy decyzji Komisji 2001/672/WE z dnia 20 sierpnia 2001 r. ustanawiającej szczególne zasady stosowane do przewozu bydła na letnie pastwiska położone w rejonach górskich (Dz.U. L 235 z 4.9.2001, str. 23), ostatnio zmienionej decyzją 2004/318/WE (Dz.U. L 102 z 7.4.2004, str. 71).

Jednakże w ramach niniejszego załącznika w art. 1 decyzji 2001/672/WE decyzję stosuje się z następującymi dostosowaniami:

- okres referencyjny od 1 maja do 15 października zostaje zastąpione przez „rok kalendarzowy”,
- dla Szwajcarii stronami, o których mowa w art. 1 decyzji 2001/672/WE i wymienionymi w odpowiednim załączniku, są:

SZWAJCARIA

KANTON ZURICH

KANTON BERNE

KANTON LUCERNE

KANTON URI

KANTON SCHWYZ

KANTON OBWALD

KANTON NIDWALD

KANTON GLARIS

KANTON ZOUG

KANTON FRIBOURG

KANTON SOLEURE

KANTON BÂLE-VILLE

KANTON BÂLE-CAMPAGNE

KANTON SCHAFFHOUSE

KANTON APPENZELL RHODES-EXTÉRIEURES

KANTON APPENZELL RHODES-INTÉRIEURES

KANTON ST. GALL

KANTON GRISONS

KANTON ARGOVIE

KANTON THURGOVIE

KANTON TESSIN

KANTON VAUD

KANTON VALAIS

KANTON NEUCHÂTEL

KANTON GENÈVE

KANTON JURA

W zarządzeniu o epizootiach (OFE) z dnia 27 czerwca 1995 r., ostatnio zmienionym 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności w jego art. 7 (rejestracja) oraz w zarządzeniu z dnia 18 sierpnia 1999 r. dotyczącym banku danych o przemieszczaniu się zwierząt, ostatnio zmienionym 20 listopada 2002 r. (RS 916.404), w szczególności w jego art. 2 (zawartość bazy danych), Szwajcaria przydziela każdemu pastwisku specjalny kod rejestracyjny, który winien zostać zarejestrowany w krajowej bazie danych dotyczących bydła.

3. W odniesieniu do wypasu między Państwami Członkowskimi a Szwajcarią urzędowy weterynarz kraju wysyłającego:
 - a) w dniu wystawienia świadectwa, lecz najpóźniej na dwadzieścia cztery godziny przed przewidywaną datą przyjazdu zwierząt, informuje o wysłaniu zwierząt właściwe władze miejsca przeznaczenia tych zwierząt (lokalna jednostka weterynaryjna) przy pomocy z informatyzowanego systemu łączności między władzami weterynaryjnymi, przewidzianego w art. 20 dyrektywy 90/425/EWG;
 - b) przystępuje do badania zwierząt na 48 godzin przed ich wyjazdem na wypas; zwierzęta winny być odpowiednio zidentyfikowane;
 - c) wydaje zaświadczenie według wzoru znajdującego się w pkt 11.
4. Urzędowy weterynarz kraju przeznaczenia dokonuje kontroli zwierząt zaraz po ich przybyciu do kraju przeznaczenia w celu zbadania ich zgodności z normami przewidzianymi w niniejszym załączniku.
5. Przez cały okres trwania wypasu zwierzęta powinny pozostawać pod kontrolą celną.
6. Właściciel zwierząt winien:
 - a) wyrazić pisemnie zgodę na dostosowanie się do wszystkich środków podjętych w wyniku zastosowania przepisów przewidzianych w niniejszym załączniku i wszelkich innych środków wprowadzonych na poziomie lokalnym, w takim samym stopniu co właściciele zwierząt pochodzący z Państwa Członkowskiego lub Szwajcarii;
 - b) pokryć koszty kontroli wynikające z zastosowania niniejszego załącznika;
 - c) podjąć się całkowitej współpracy przy realizacji kontroli celnej i weterynaryjnej wymaganej przez władze kraju wysyłającego lub kraju przeznaczenia.
7. Podczas powrotu zwierząt pod koniec okresu wypasu lub w okresie wcześniejszym urzędowy weterynarz kraju miejsca wypasu:
 - a) w dniu wystawienia świadectwa, lecz najpóźniej na dwadzieścia cztery godziny przed przewidywaną datą przyjazdu zwierząt, informuje o wysłaniu zwierząt właściwe władze miejsca przeznaczenia (lokalna jednostka weterynaryjna) przy pomocy z informatyzowanego systemu łączności między władzami weterynaryjnymi, przewidzianego w art. 20 dyrektywy 90/425/EWG;
 - b) przystępuje do badania zwierząt na 48 godzin przed ich wyjazdem na wypas; zwierzęta winny być odpowiednie zidentyfikowane;
 - c) wydaje zaświadczenie według wzoru znajdującego się w pkt 11.
8. W przypadku pojawienia się choroby właściwe władze weterynaryjne podejmują odpowiednie środki w drodze wspólnego porozumienia.

Władze te rozważają kwestię pokrycia ewentualnych kosztów. W razie konieczności sprawa kierowana jest do Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.

9. W razie naruszenia przepisów przewidzianych dla wypasu w pkt od 1 do 8, w przypadku wypasów dziennych między Państwami Członkowskimi a Szwajcarią:
 - a) zwierzęta nie powinny stykać się ze zwierzętami z innego gospodarstwa;
 - b) właściciel zwierząt zobowiązuje się do poinformowania właściwych władz weterynaryjnych o wszelkich kontaktach zwierząt ze zwierzętami z innego gospodarstwa;
 - c) zaświadczenie sanitarne określone w pkt 11 poniżej powinno być przedstawiane właściwym władzom weterynaryjnym w każdym roku kalendarzowym, podczas pierwszego wprowadzania zwierząt do Państwa Członkowskiego lub Szwajcarii. Zaświadczenie sanitarne należy przedstawiać kompetentnym władzom weterynaryjnym na ich żądanie;
 - d) przepisy pkt 2 i 3 stosuje się jedynie podczas pierwszego w roku kalendarzowym wysyłania zwierząt do Państwa Członkowskiego lub Szwajcarii;
 - e) przepisów pkt 7 nie stosuje się;
 - f) właściciel zwierząt zobowiązuje się do informowania właściwych władz weterynaryjnych o zakończeniu okresu wypasu.
10. Na zasadzie wyjątku od przepisów w sprawie opłat zawartych w dodatku 5 rozdział 3 pkt VI (D), w przypadku wypasu dziennego między Państwami Członkowskimi a Szwajcarią, opłaty są pobierane jeden raz w roku kalendarzowym.
11. Wzór świadectwa zdrowia do wypasu lub wypasu dziennego w strefie przygranicznej dla bydła oraz powrotu z wypasu granicznego bydła (na koniec lub przed końcem normalnego okresu popasu):

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

Świadectwo wewnątrzspółnotowe

Część II: Zaświadczenie	II. Informacja zdrowotna (1); (2)	II.a. Nr porządkowy świadectwa	II.b. Nr porządkowy lokalny
	<p>☐ A.* Świadectwo zdrowia dla wypasu (3) lub wypasu dziennego (3) (4) bydła w strefie przygranicznej</p> <p>Ja, niżej podpisany, weterynarz urzędowy, zaświadczam, że:</p> <p>każde zwierzę partii opisanej poniżej</p> <p>☐ A.1. pochodzi z gospodarstwa położonego w strefie, która, zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym lub krajowym, nie jest przedmiotem żadnego zakazu czy ograniczenia związanego z chorobami zwierzęcymi bydła;</p> <p>☐ A.2. pochodzi ze stada pochodzącego z Państwa Członkowskiego lub z części jego terytorium:</p> <p>☐ (a) uruchomiwszy sieć nadzoru, która została zatwierdzona decyzją Komisji .../.../WE; a dla Szwajcarii, Umową między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią z dnia 21 czerwca 1999 r. (załącznik 11 dodatek 2 pkt I),</p> <p>☐ (b) które oficjalnie jest uznane za niedotknięte białaczką, gruźlicą, brucelozą;</p> <p>☐ A.3. jest zwierzęciem hodowlanym (3) lub użytkowym (3), które:</p> <p>☐ (a) przebywało, według dostępnych informacji, w ciągu ostatnich trzydziestu dni lub od swojego urodzenia, jeżeli liczy sobie mniej niż 30 dni, w gospodarstwie pochodzenia, a żadne zwierzę przywiezione z kraju trzeciego nie zostało wprowadzone do tego gospodarstwa w ciągu tego okresu, chyba że było całkowicie odizolowane od innych zwierząt tego gospodarstwa;</p> <p>☐ (b) nie miało kontaktu w ciągu ostatnich trzydziestu dni ze zwierzętami, których stada nie spełniają warunków, o których mowa w pkt 2;</p> <p>oraz że:</p> <p>☐ A.4. zwierzęta opisane poniżej zostały poddane badaniu (data) w ciągu czterdziestu ośmiu godzin poprzedzających przewidywany wyjazd i nie przejawiały żadnych objawów klinicznych choroby zakaźnej lub zaraźliwej;</p> <p>☐ A.5. gospodarstwo pochodzenia lub, w poszczególnych przypadkach, zatwierdzony ośrodek zbiorczy, lub strefa, w której się znajdują, nie są przedmiotem żadnego zakazu lub ograniczenia dotyczącego chorób zwierzęcych związanych z bydłem, zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym lub krajowym;</p> <p>☐ A.6. wszystkie przepisy dyrektywy 64/432/EWG Rady są przestrzegane;</p> <p>☐ A.7. zwierzęta odpowiadają gwarancjom dodatkowym na IBR/IPV, zgodnie z decyzją Komisji 2004/558/WE, którą stosuje się <i>mutatis mutandis</i>, zgodnie z Umową między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią z dnia 21 czerwca 1999 r.;</p> <p>☐ A.8. w chwili badania wyszczególnione poniżej zwierzęta nadawały się do transportu na przewidzianej trasie, zgodnie z przepisami dyrektywy 91/628/EWG (5).</p> <p>☐ A.9. Data przyjazdu na pastwisko (6):</p> <p>☐ A.10. Data przewidywanego wyjazdu z pastwiska:</p>		
<p>☐ B.* Powrotne świadectwo zdrowia z wypasu granicznego bydła (na koniec lub przed końcem normalnego okresu popasu)</p> <p>Ja, niżej podpisany, weterynarz urzędowy, zaświadczam, że:</p> <p>☐ B.1. zwierzęta opisane poniżej [lista zwierząt podczas wcześniejszego powrotu (3) lub lista zwierząt znajdujących się na dołączonym świadectwie oryginalnym (3); (7); (8)] zostały poddane badaniu(data załadowania zwierząt lub 48 godzin przed ich wyjazdem) i nie przejawiały żadnych klinicznych oznak choroby zakaźnej lub zaraźliwej;</p> <p>☐ B.2. strefa wypasu, w której przebywały zwierzęta, nie jest przedmiotem żadnego zakazu lub ograniczenia związanego z chorobami zwierzęcymi bydła zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym lub krajowym, w szczególności, nie stwierdzono żadnego przypadku gruźlicy, brucelozy i białaczki podczas okresu wypasu.</p>			

*** Część A do wypełnienia do wyjazdu na wypas lub wypas dzienny w strefie przygranicznej, część B do wypełnienia po powrocie z wypasu granicznego**

- (1) Informacje, które mają znajdować się na tym świadectwie, winny zostać wprowadzone do z informatyzowanego systemu łączności między władzami weterynaryjnymi, przewidzianego w art. 20 dyrektywy 90/425/EWG, z datą wydania świadectwa i najpóźniej na dwadzieścia cztery godziny przed przewidywanym przyjazdem zwierząt.
- (2) Świadectwo jest ważne przez dziesięć dni, licząc od daty badania sanitarnego dokonanego w Szwajcarii lub w Państwie Członkowskim pochodzenia. W wypadku wypasu dziennego świadectwo to ważne jest przez cały okres wypasu.
- (3) Niepotrzebne skreślić.
- (4) W przypadku wypasu dziennego świadectwo to ważne jest przez cały okres wypasu.
- (5) Niniejsze zaświadczenie nie zwalnia przewoźników z obowiązków, które są na nich nałożone z tytułu obowiązujących przepisów wspólnotowych, między innymi w odniesieniu do zdolności zwierząt do transportu.
- (6) Kod rejestracyjny pastwiska jest wskazany w części I.13 (Numer zatwierdzenia) niniejszego świadectwa.
- (7) W przypadku, gdyby zwierzęta podczas okresu wypasu, z powodów zdrowotnych, powróciły do gospodarstwa pochodzenia, posiadając świadectwo zdrowia, które je identyfikuje, zwierzęta takie powinny zostać skreślone z listy początkowej, co zostaje zatwierdzone przez urzędowego weterynarza.
- (8) Numer świadectwa zdrowia użytego przy wejściu do strefy wypasu jest przeniesiony do części I.6 niniejszego świadectwa.

Urzędowy weterynarz lub urzędowy inspektor

Nazwisko (dużymi literami):

Kwalifikacje i tytuł:

Lokalna jednostka weterynaryjna (U.V.L.):

Pieczęć urzędowa

Nr lokalnej jednostki weterynaryjnej:

Data:

Podpis:

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

Świadectwo zdrowia dla zwierząt w obrocie wewnątrzspółnotowym

Część III. Kontrola	III.1. Data kontroli ☐	III.2. Numer referencyjny świadectwa	
	III.3. Kontrola dokumentów	Nie ☐	Tak ☐
	Normy wspólnotowe	Zadawalająca ☐	Niezadawalająca ☐
	Dodatkowe gwarancje	Zadawalająca ☐	Niezadawalająca ☐
	Wymagania krajowe	Zadawalająca ☐	Niezadawalająca ☐
	III.4. Kontrola tożsamości	Nie ☐	Tak ☐
		Zadawalająca ☐	Niezadawalająca ☐
	III.5. Kontrola Fizyczna	Nie ☐	Liczba zbadanych zwierząt ☐
		Zadawalająca ☐	Niezadawalająca ☐
	III.6. Badania laboratoryjne	Nie ☐	Tak ☐
	III.7. Kontrola dobrostanu	Nie ☐	Tak ☐
		Zadawalająca ☐	Niezadawalająca ☐
	III.8. Naruszenie przepisów o dobrostanie	III.9. Naruszenie przepisów o zdrowiu zwierząt	
III.8.1. Nieważne uprawnienia przewoźnika	☐	III.9.1. Brak/Nieważne świadectwo ☐	
III.8.2. Nieprawidłowy środek transportu	☐	III.9.2. Niezgodność w dokumentach ☐	
III.8.3. Przekroczone normy o zagęszczeniu	☐	III.9.3. Państwo niezatwierdzone ☐	
III.8.4. Przekroczony czas podróży	☐	III.9.4. Niezatwierdzony region/okręg ☐	
III.8.5. Niedostateczne pojenie i karmienie	☐	III.9.5. Nieodwołany gatunek ☐	
III.8.6. Złe traktowanie lub zaniedbanie zwierząt	☐	III.9.6. Brak dodatkowych gwarancji ☐	
III.8.7. Inne	☐	III.9.7. Niezatwierdzone gospodarstwo ☐	
III.10. Wpływ transportu na zwierzęta	III.9.8. Zwierzęta chore lub podejrzane o chorobę ☐		
Liczba zwierząt padłych: ☐	Oszacowanie ☐	III.9.9. Niezadawalające wyniki testów ☐	
Liczba zwierząt niezdolnych do podróży: ☐	Oszacowanie ☐	III.9.10. Brak lub nieprawidłowe oznakowanie ☐	
Liczba urodzeń lub poronień ☐		III.9.11. Brak spełnienia wymagań krajowych ☐	
III.11. Dalsze postępowanie	III.9.12. Nieprawidłowy adres miejsce przeznaczenia ☐		
III.11.1. Opóźnienie wyjazdu ☐	III.9.13. Inne ☐		
III.11.2. Procedura przewozu ☐	III.12. Ciąg dalszy kwarantanny		
III.11.3. Kwarantanna ☐	III.12.1. Uśmiercenie humanitarne ☐		
III.11.4. Uśmiercenie humanitarne/eutanazja ☐	III.12.2. Zwolnienie ☐		
III.11.5. Zniszczenie sztuk padłych/produktów ☐			
III.11.6. Zwrot przesyłki ☐			
III.11.7. Uszlachetnianie produktów ☐			
III.11.8. Użycie produktów do innych celów ☐			
Oszacowanie:			
III.13. Miejsce kontroli	III.14. Urzędowy lekarz weterynarii lub urzędowy inspektor		
Zakład ☐	Gospodarstwo ☐	Miejsce gromadzenia ☐	
Firma handlowa ☐	Zatwierdzony organ ☐	Stacja pobierania nasienia ☐	
Port ☐	Lotnisko ☐	Punkt wyjścia ☐	
W drodze ☐	Inne ☐		
Lokalna Jednostka Weterynaryjna	Numer Lokalnej Jednostki Weterynaryjnej		
Nazwa (wielkimi literami)			
Kwalifikacje i tytuł			
Data:	Podpis:		

IV. Zasady szczególne

- A. Odnośnie do zwierząt rzeźnych przeznaczonych do rzeźni w Bazylei zostanie dokonana jedynie kontrola dokumentów w jednym z punktów granicznych przy wjeździe na terytorium szwajcarskie. Przepis ten dotyczy wyłącznie zwierząt pochodzących z departamentu Haut-Rhin lub Landkreise Lörrach, Waldshut, Breisgau-Hochschwarzwald oraz miasta Fryburg i B. Przepis ten może zostać rozszerzony na inne rzeźnie położone wzdłuż granicy między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią.
- B. Odnośnie do zwierząt przeznaczonych do enklawy celnej w Livigno dokonana zostanie jedynie kontrola dokumentów w Ponte Gallo. Przepis ten dotyczy jedynie zwierząt pochodzących z kantonu Grisons. Przepis ten może zostać rozszerzony na inne strefy znajdujące się pod kontrolą celną, położone wzdłuż granicy między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią.
- C. Odnośnie do zwierząt przeznaczonych dla kantonu Grisons dokonana zostanie jedynie kontrola dokumentów w Drossa. Zasada ta dotyczy jedynie zwierząt pochodzących z enklawy celnej Livigno. Ten przepis może zostać rozszerzony na inne strefy położone wzdłuż granicy między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią.
- D. Odnośnie do zwierząt żywych bezpośrednio lub pośrednio załadowywanych do pociągu w jednym punkcie terytorium WE, aby zostać wyładowane w innym punkcie WE po przejechaniu przez terytorium Szwajcarii, wymagane jest jedynie wcześniejszego poinformowanie władz szwajcarskich. Ten przepis dotyczy jedynie pociągów, których skład nie jest zmieniany w trakcie transportu.

V. Przepisy odnoszące się do zwierząt, przewożonych przez terytorium Wspólnoty lub Szwajcarii

- A. Odnośnie do zwierząt żywych pochodzących ze Wspólnoty, które mają być transportowane przez terytorium szwajcarskie, władze szwajcarskie dokonują jedynie kontroli dokumentów. W przypadku jakichkolwiek podejrzeń mogą przystąpić do koniecznych kontroli.
- B. Odnośnie do zwierząt żywych pochodzących ze Szwajcarii, które mają być transportowane przez terytorium Wspólnoty, władze wspólnotowe dokonują jedynie kontroli dokumentów. W przypadku jakichkolwiek podejrzeń mogą dokonać koniecznych kontroli. Władze szwajcarskie gwarantują, że przewożonym zwierzętom towarzyszyć będzie zaświadczenie o dopuszczeniu wydane przez władze kraju trzeciego, stanowiącego pierwsze miejsce przeznaczenia.

VI. Przepisy ogólne

Niniejsze przepisy stosuje się w przypadkach nieobjętych ust. II—V.

- A. Odnośnie do zwierząt żywych pochodzących ze Wspólnoty lub Szwajcarii, przeznaczonych do przywozu, należy dokonać następujących kontroli:
 - kontrola dokumentów.
- B. Odnośnie do zwierząt żywych z innych krajów niż te, o których mowa w niniejszym załączniku, które były przedmiotem kontroli przewidzianych w dyrektywie 91/496/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56), ostatnio zmienionej Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U.L 236 z 23.9.2003, str. 381) należy dokonać następujących kontroli:
 - kontrola dokumentów.

VII. Punkty wjazdu — handel między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią

A. Dla Wspólnoty:

Niemcy:	
— Konstanz Strasse	droga
— Weil am Rhein/Mannheim	kolej, droga
Francja:	
— Saint Julien/Bardonnex	droga
— Ferney-Voltaire/Genève	samolot
— Saint-Louis/Bâle	droga, samolot
Włochy:	
— Campocologno	kolej
— Chiasso	droga, kolej
— Grand San Bernardo-Pollein	droga
Austria:	
— Feldkirch-Tisis	droga
— Höchst	droga
— Feldkirch-Buchs	kolej

B. Dla Szwajcarii:

— Z Niemcami:	Thayngen	droga
	Kreuzlingen	droga
	Bâle	droga, kolej, samolot,
— z Francją:	Bardonnex	droga
	Bâle	droga, samolot
	Genève	samolot
— z Włochami:	Campocologno	kolej
	Chiasso	droga, samolot
	Martigny	droga
— z Austrią:	Schaanwald	droga
	St. Margrethen	droga
	Feldkirch-Buchs	kolej

ROZDZIAŁ 2

PRZYWÓZ Z KRAJÓW TRZECICH

I. **Prawodawstwo**

Kontrole dotyczące przywozu z krajów trzecich są dokonywane zgodnie z przepisami wynikającymi z dyrektywy Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniającej dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56), ostatnio zmienioną Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 381).

II. **Przepisy i procedury wykonawcze**

- A. W celu zastosowania art. 6 dyrektywy 91/496/EWG określa się następujące punkty kontroli granicznej: Bâle-Mulhouse Aéroport, Ferney-Voltaire/Genève Aéroport i Zurich Aéroport. Za późniejsze zmiany odpowiada Wspólny Komitet Weterynaryjny.
- B. Prowadzenie kontroli na miejscu podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, zgodnie w szczególności z art. 19 dyrektywy 91/496/EWG oraz art. 57 ustawy o epizootiach.

ROZDZIAŁ 3

PRZEPISY SZCZEGÓLNE

- W przypadku Francji Ferney-Voltaire/Genève aéroport oraz St. Louis: Bâle Aéroport będą przedmiotami konsultacji w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.
- W przypadku Szwajcarii Genève-Cointrin aéroport oraz Bâle-Mulhouse aéroport będą przedmiotami konsultacji w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.

I. **WZAJEMNA POMOC**A. **Prawodawstwo**

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
Dyrektywa Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania prawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych (Dz.U. L 351 z 2.12.1989, str. 34)	Ustawa o epizootiach (LFE) z dnia 1 lipca 1966 r., ostatnio zmieniona 20 czerwca 2003 r. (RS 916.40), w szczególności jej art. 57

B. **Szczególne zasady i procedury wdrażania**

Zastosowanie art. 10, 11 i 16 dyrektywy 89/608/EWG podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.

II. IDENTYFIKACJA ZWIERZĄT

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
<p>1. Dyrektywa Rady 92/102/EWG z dnia 27 listopada 1992 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 32), zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiającym system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, str. 8)</p> <p>2. Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, str. 1), zmienione przez Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej — Załącznik II: Lista z art. 20 Aktu Przystąpienia — 6. Rolnictwo — B. Prawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne — I. Prawodawstwo weterynaryjne (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 381)</p>	<p>1. Zarządzenie o epizootiach (OFE) z 7 czerwca 1995 r., ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności jego art. 7 — 22 (rejestracja i identyfikacja)</p> <p>2. Zarządzenie z dnia 18 sierpnia 1999 r. dotyczące banku danych o ruchu zwierząt, ostatnio zmienione 20 listopada 2002 r. (RS 916.404)</p>

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

1. Zastosowanie art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 1a akapit piąty oraz ust. 2 dyrektywy 92/102/EWG podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.
2. Odnośnie do wewnętrznego przemieszczania świń, owiec i kóz w Szwajcarii, datą obowiązującą w rozumieniu art. 5 ust. 3 jest 1 lipca 1999 r.
3. W ramach art. 10 dyrektywy 92/102/EWG koordynacja ewentualnego wprowadzania elektronicznych środków identyfikacji podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.

III. DOBROSTAN ZWIERZĄT

A. Prawodawstwo

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
<p>1. Dyrektywa Rady 91/628/EWG z 19 listopada 1991 r. o ochronie zwierząt w trakcie transportu i zmieniająca dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 17), ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. dostosowującym do decyzji 1999/468/WE przepisy odnoszące się do komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych ustanowionych w instrumentach Rady przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji (większość kwalifikowana) (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1)</p> <p>2. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/97 z dnia 25 czerwca 1997 r. dotyczące kryteriów wspólnotowych dla miejsc postojów oraz zmieniająca plan trasy określony w Załączniku do dyrektywy 91/628/EWG (Dz.U. L 174 z 2.7.1997 str. 1), ostatnio zmienionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 1040/2003 z dnia 11 czerwca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1255/97 w odniesieniu do miejsc postojów (Dz.U. L 151 z 19.6.2003, str. 21)</p>	<p>1. Zarządzenie z dnia 27 maja 1981 r. o dobrostanie zwierząt, ostatnio zmienione 27 czerwca 2001 r. (RS 455.1)</p> <p>2. Zarządzenie z dnia 20 kwietnia 1988 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.443.11)</p>

B. Szczególne zasady i procedury wdrażania

1. Władze szwajcarskie zobowiązują się do przestrzegania przepisów wynikających z dyrektywy 91/628/WE odnośnie do handlu między Szwajcarią a Wspólnotą Europejską oraz przywozu z krajów trzecich.
2. Informacje przewidziane w art. 8 akapit czwarty dyrektywy 91/628/EWG przedkładane są Wspólnemu Komitetowi Weterynaryjnemu.
3. Prowadzenie kontroli na miejscu podlega kompetencjom Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, zgodnie w szczególności z art. 10 dyrektywy 91/628/EWG i art. 65 postanowienia dotyczącego przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych z dnia 20 kwietnia 1988 r., ostatnio zmienionego 23 czerwca 2004 r. (RS 916.443.11).
4. Informacje przewidziane w art. 18 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 91/628/EWG przedkładane są Wspólnemu Komitetowi Weterynaryjnemu.

IV. NASIENIE, KOMÓRKI JAJOWE I ZARODKI

Przepisy rozdziału I, VI i rozdziału 2 niniejszego dodatku stosowane są *mutatis mutandis*.

V. OPŁATY

- A. Odnośnie do zwierząt żywych pochodzących z krajów innych niż wymienione w niniejszym załączniku władze szwajcarskie zobowiązują się do pobierania co najmniej opłat przewidzianych w rozdziale 2 załącznika C do dyrektywy 96/43/WE (Dz.U. L 162 z 1.7.1996, str. 1).

- B. Odnośnie do zwierząt żywych pochodzących ze Wspólnoty lub Szwajcarii, a przeznaczonych do przywozu we Wspólnocie lub Szwajcarii pobiera się następujące opłaty:
- 2,5 EUR/t, minimum 15 EUR i maksimum 175 EUR za partię.
- C. Nie pobiera się żadnych należności:
- za zwierzęta rzeźne przeznaczone do rzeźni w Bazylei,
 - za zwierzęta przeznaczone do enklawy celnej Livigno,
 - za zwierzęta przeznaczone dla kantonu Grisons,
 - za żywe zwierzęta ładowane pośrednio lub bezpośrednio do pociągu w jednym punkcie na terytorium WE, a wyładowywane w innym punkcie WE,
 - za żywe zwierzęta pochodzące ze Wspólnoty, które przejeżdżają przez Szwajcarię,
 - za żywe zwierzęta pochodzące ze Szwajcarii, które przejeżdżają przez terytorium Wspólnoty,
 - za konie.
- D. Za zwierzęta przeznaczone do wypasu granicznego pobiera się następujące opłaty:
- 1 EUR za sztukę dla kraju wysyłającego i 1 EUR za sztukę dla kraju przeznaczenia, ale w każdym przypadku minimum 10 EUR i maksimum 100 EUR za partię.
- E. Do celów niniejszego rozdziału przez „partię” rozumie się pewną liczbę zwierząt tego samego gatunku, zaopatrzonych w to samo świadectwo lub dokument sanitarny, przewożonych tym samym rodzajem transportu i wysyłanych przez jednego spedytora, pochodzących z tego samego kraju wywozu lub tego samego regionu wywozu i przewożonych do tego samego miejsca przeznaczenia.

DODATEK 6

PRODUKTY ZWIERZĘCE

ROZDZIAŁ 1

SEKTORY, W KTÓRYCH RÓWNOWAŻNOŚĆ JEST WZAJEMNIE UZNAWANA

**Produkty: Uboczne produkty zwierzęce nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi,
łącznie Mleko i produkty mleczne pochodzenia bydłowego nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi**

Wymóg ze Wspólnoty Europejskiej do Szwajcarii i wywóz ze Szwajcarii do Wspólnoty Europejskiej		Równoważność	Warunki specjalne
Warunki handlowe	Normy szwajcarskie		
<p>Normy WE</p> <p>Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 780/2004 z 26 kwietnia 2004 r. dotyczącym środków przejściowych podjętych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącym się do przywozu i przewozu niektórych produktów pochodzących z krajów trzecich (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 64)</p>	<p>Normy szwajcarskie</p> <p>Zarządzenie z dnia 5 marca 1995 r. o higienie mięsa (OHyV), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 817.190)</p> <p>Zarządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. o epizootiach (OFE), ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401).</p> <p>Zarządzenie z dnia 20 kwietnia 1988 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE) ostatnio zmienione 23 czerwca 2004 r. (RS 916.443.11), w szczególności jego art. 51, 64a oraz 77 (zatwierdzenie zakładów eksportujących, warunki przywozu i wywozu ubocznych produktów zwierzęcych)</p> <p>Zarządzenie z dnia 23 czerwca 2004 r. dotyczące eliminacji ubocznych produktów zwierzęcych (OESPA) (RS 916.441.22)</p>	<p>tak</p>	<p>Warunki specjalne</p> <p>Odnosnie do swojego przywozu, Szwajcaria stosuje przepisy, które wynikają z załączników VII, VIII, X (świadczenia) i XI (kraj), zgodnie z art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002</p> <p>Handel surowcami z kategorii 1 i 2 jest zakazany, za wyjątkiem niektórych celów technicznych, które przewiduje rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 [środki przejściowe określone rozporządzeniem (WE) nr 878/2004 Komisji (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 62)]</p> <p>Surowce kategorii 3, które są przedmiotem handlu między Państwami Członkowskimi a Szwajcarią winny posiadać dokumenty i świadectwa zdrowia przewidziane w rozdziale III załącznika II zgodnie z art. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002</p> <p>Zgodnie z rozdziałem III rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, Szwajcaria sporządza listę odpowiednich zakładów</p>

ROZDZIAŁ II

DZIEDZINY INNE NIŻ WYMIENIONE W ROZDZIALE I**I. Wywóz ze Wspólnoty do Szwajcarii**

Wywóz podlega tym samym warunkom, którym podlega handel wewnątrzwspólnotowy. Jednakże w każdym przypadku wywożonym partiom towarzyszyć muszą świadectwa potwierdzające spełnienie wszystkich warunków, wydane przez właściwe władze.

Jeżeli okaże się to konieczne, wzory świadectw zostaną przedyskutowane w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.

II. Wywóz ze Szwajcarii do Wspólnoty

Wywóz będzie przebiegał we właściwych warunkach przewidzianych przez przepisy wspólnotowe. Wzory świadectw zostaną przedyskutowane w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.

Do czasu podjęcia decyzji co do nowych wzorów obowiązywać będą świadectwa obecnie stosowane.

ROZDZIAŁ III

PRZEJŚCIE SEKTORA Z ROZDZIAŁU II DO ROZDZIAŁU I

Kiedy tylko Szwajcaria przyjmie prawodawstwo, które uzna za równoważne z prawodawstwem europejskim, sprawa zostanie skierowana do Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego. Rozdział I niniejszego dodatku zostanie uzupełniony w możliwie najkrótszym czasie w drodze ustaleń dokonanych przez Komitet.

DODATEK 11

PUNKTY KONTAKTOWE— **Dla Wspólnoty Europejskiej:**

Dyrektor

Bezpieczeństwo żywności: fitosanitarne, zdrowie i dobrostan zwierząt, zagadnienia międzynarodowe

Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów (DG SANCO)

Komisja Europejska

Rue Froissart, 101

B-1049 Bruxelles

Inne ważne kontakty:

Dyrektor

Biuro ds. Żywności i Weterynarii

Grange

Irlandia

Dyrektor wydziału

Międzynarodowe zagadnienia żywieniowe, weterynaryjne i fitosanitarne

Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów (DG SANCO)

Komisja Europejska

Rue Froissart, 101

B-1049 Bruxelles

— **Dla Szwajcarii:**

Office vétérinaire fédéral

CH-3003 Berne

Telefon: (41-31) 323 85 01/02

Faks: (41-31) 324 82 56

Inne ważne kontakty:

Office fédéral de la santé publique

Unité principale „Sûreté alimentaire”

CH-3003 Berne

Telefon: (41-31) 322 95 55

Faks: (41-31) 322 95 74

Centrale du Service d'inspection et de consultation en matière d'économie laitière

Schwarzenburgstraße 161

CH-3097 Liebefeld-Berne

Telefon: (41-31) 323 81 03

Faks: (41-31) 323 82 27”
